

กรอบยุทธศาสตร์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล

พ.ศ.2560 - 2563

กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
โทร. 07472-4737

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	**1**
ที่ตั้งและอาณาเขต	2
ขนาดพื้นที่	4
ลักษณะภูมิประเทศ	4
ลักษณะภูมิอากาศ	4
สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6
ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	9
ทรัพยากรน้ำ	9
ทรัพยากรแร่ธาตุ	10
แหล่งท่องเที่ยว	10
การแบ่งเขตการปกครอง	13
การบริหารราชการ	13
การรักษาความสงบเรียบร้อย	14
เศรษฐกิจ	16
การประมง	18
การเกษตรกรรม	19
การปศุสัตว์	22
การอุตสาหกรรม	24
การค้าชายแดน	26
การท่องเที่ยว	27
การเงินการคลัง	28
สภาวะการทำงานของประชากร	29
ประชากร	30
การศึกษา	32
ศาสนา	33
การสาธารณสุข	34
การคมนาคมและการขนส่ง	35
ระบบประปา	36
แหล่งน้ำชลประทาน	36
การไฟฟ้า /โทรศัพท์	37

ส่วนที่ 2 ทิศทางการพัฒนา **39**
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) 39
แนวทางการพัฒนาแผนเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) 48
แผนการบริหารราชการแผ่นดิน 55
ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน) 70
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน) 74
ส่วนที่ 3 ศักยภาพของท้องถิ่น **78**
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน 78
ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis) 81
ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล **84**
วิสัยทัศน์ 84
พันธกิจ 84
เป้าหมายหลัก 84
ยุทธศาสตร์การพัฒนา 7 ด้าน 85
ส่วนที่ 5 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ **-**

ส่วนที่ 1
ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

➲ ประวัติความเป็นมา

เดิมเมืองสตูล เป็นเพียงตำบลหนึ่งของเมืองไทรบุรี ในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สตูลได้ครอบครองดินแดนที่เป็นเกาะในทะเลอันดามันเกือบทั้งหมด รัชกาลที่ 3 จึงโปรดให้เป็นเมืองเมื่อปี พ.ศ.2382 โดยให้อยู่ภายใต้การปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้จัดการปกครองใหม่เป็นรูปมณฑลขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2440 และให้รวมสตูลเข้าไว้ในมณฑลไทรบุรี เมื่อไทยต้องยอมเสียดินแดนแคว้นไทรบุรีให้แก่อังกฤษในปี พ.ศ.2452 ยังเหลือสตูลอยู่เพียงเมืองเดียว จึงต้องไปขึ้นกับมณฑลภูเก็ตและเมื่อเส้น ทางสายควนเนียง-สตูลไปมาสะดวก ทางราชการก็โอนสตูลไปขึ้นกับมณฑลนครศรีธรรมราชตามเดิม และเมื่อยกเลิกการปกครองแบบมณฑล ในปี พ.ศ.2475 สตูลก็ได้ยกฐานะเป็นจังหวัดหนึ่งในราชอาณาจักรไทยสืบต่อมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ มาตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2476 สภาจังหวัดถูกจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 ฐานะของสภาจังหวัดขณะนั้น มีลักษณะเป็นองค์กรตัวแทนของประชาชน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา หารือ แนะนำแก่คณะกรมการจังหวัด

พ.ศ. 2481 มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ.2581 ขึ้นเพื่อแยกกฎหมายที่เกี่ยวกับสภาจังหวัดไว้เป็นการเฉพาะ

พ.ศ. 2495 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2495 ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชกรในส่วนจังหวัดของกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ โดยตรงแทนคณะกรมการจังหวัดเดิม สภาจังหวัดจึงมีฐานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด

พ.ศ. 2498 มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล

พ.ศ. 2540 มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดใหม่ โดยยกเลิกระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดตั้งแต่ฉบับ พ.ศ.2498 ถึงแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2523 และได้ตราพระราชบัญญัติองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ขึ้น โดยกำหนดให้นายกองค์องค์การบริหารส่วนจังหวัด มาจากการสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ได้รับเลือกจากสมาชิกทั้งหมดให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2546 มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2540 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายมาจนถึงปัจจุบัน

ตราประจำจังหวัด : รูปพระสมุทรเทวาสถิตบนบัลลังก์หินกลางทะเล เบื้องหลังเป็นพระอาทิตย์อัสดง

อักษรย่อของจังหวัด : สต

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกกาหลง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : หมากพลูตั๊กแตน

คำขวัญประจำจังหวัดสตูล : “สตูล สงบ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์”

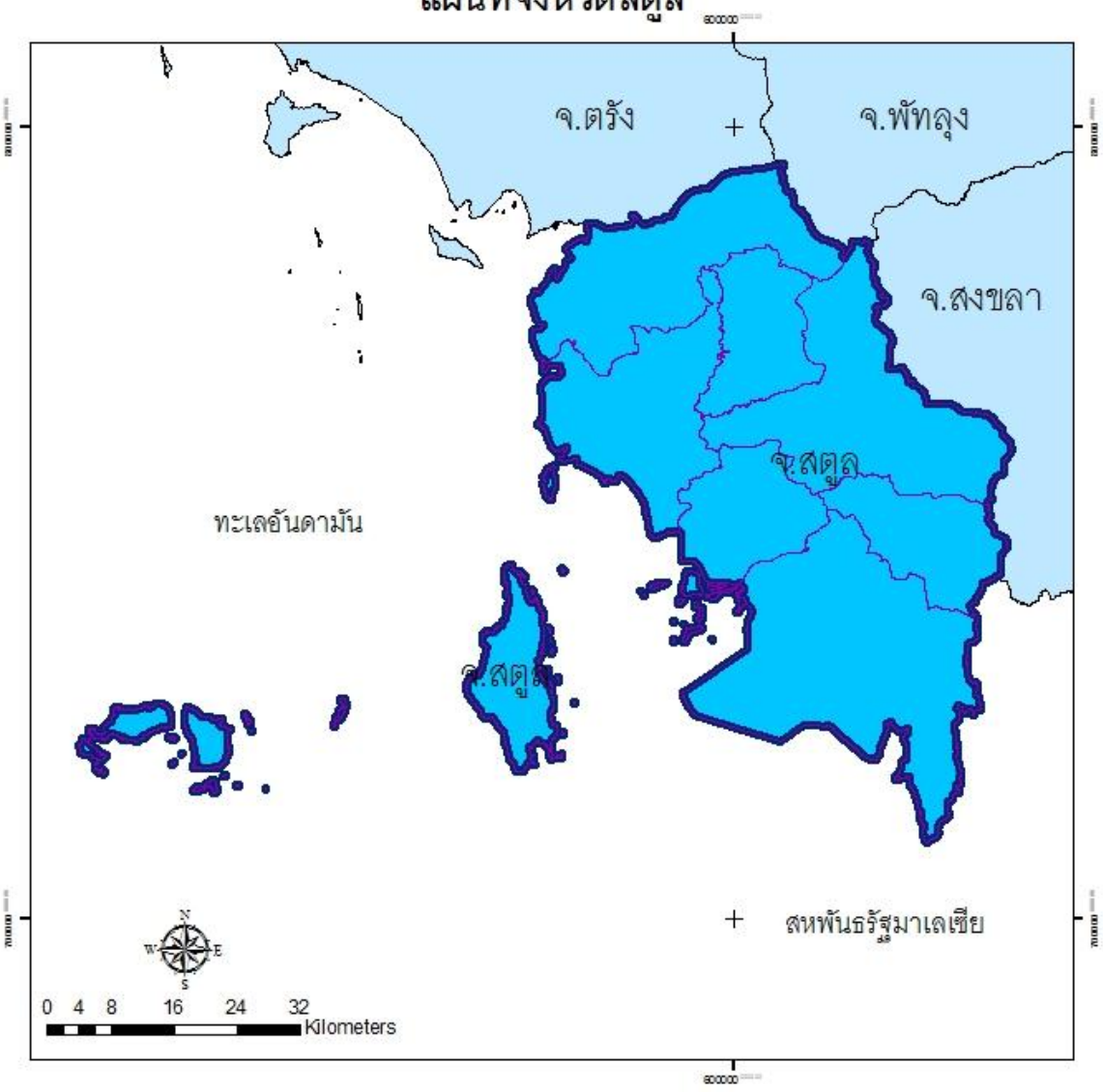
➲ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ 973 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

โดยพื้นที่บนบกมีเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย

แผนที่จังหวัดสตูล

คำอธิบายสัญลักษณ์

- ขอบเขตอำเภอ
- ขอบเขตและพื้นที่จังหวัดสตูล
- ขอบเขตจังหวัดและพื้นที่ประเทศไทย

➲ ขนาดพื้นที่

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดอยู่เขตแดนใต้ของประเทศไทยด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ 63 ของประเทศ และลำดับที่ 12 ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานีและจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซียตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ 56 กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามันมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 144.8 กิโลเมตร

➲ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญๆ คือ ภูเขาสันกาลาคีรี พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตก และทิศใต้มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึง มีป่าแสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้น จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่มีลำน้ำสายสั้นๆ ไหลผ่านซึ่งเกิดจากภูเขาโดยรอบ พื้นที่ทางตอนเหนือ และทิศตะวันออกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อนโดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชแบ่งเขตจังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย นอกจากนั้น ยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจัดกระจายในตอนล่างและชายฝั่งตะวันตก ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขาจีน เขาบารัง เขาหัวกาหมิง เขาใหญ่ เขาทะนาน เขาควนกาหลง และเขาโต๊ะพญาวัง

➲ ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิประเทศ เป็นแบบร้อนชื้นมี 2 ฤดู ฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยมีช่วงฤดูฝนยาวนาน ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และมีช่วงฤดูฝนเพียง 4 เดือน เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระหว่างปี 2554 – 2558 ปริมาณฝนเฉลี่ย 2,501.2 มม. ตกชุกในเดือน สิงหาคมและกันยายน

สำหรับ ปี พ.ศ. 2558 อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.63 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 24.05 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ที่ 37.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ที่ 18.8 องศาเซลเซียส

สำหรับ ปี พ.ศ. 2558 ในวันที่ 27 กันยายน 2558 มีปริมาณฝนตกมากที่สุดใน 1 วัน วัดได้ 138.2 มิลลิเมตร มีจำนวนวันที่ฝนตก 170 วันต่อปี มีปริมาณน้ำฝนทั้งปี 2,773.7 มม.

ปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่มีฝนตกระหว่างปี 2554 – 2558

ปีพ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันที่ฝนตก	ปริมาณฝนที่ตกมากใน 24 ชม. (มม.)	วันที่และเดือน
2554	2,427.5	195	120.2	10 กันยายน
2555	2,595.7	195	125.0	14 มกราคม
2556	2,213.1	178	120.8	9 มิถุนายน
2557	2,496.6	179	61.4	4 ตุลาคม
2558	2,773.7.7	170	138.2	27 กันยายน

อุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดและอุณหภูมิเฉลี่ย ปี 2554 – 2558

ปี	สูงสุดเฉลี่ย	สูงสุดวัดได้	ต่ำสุดเฉลี่ย	ต่ำสุดวัดได้
2554	32.45	35.7	24.07	19.5
2555	32.77	35.8	24.09	21.8
2556	32.73	37.3	24.15	21.8
2557	33.09	38.2	23.98	17.3
2558	32.63	37.6	24.05	18.8

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุด และความเร็วลมสูงสุดในรอบปี ปี 2555 – 2558

ปี	ชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี	ความชื้นต่ำสุด (%)	ความชื้นต่ำสุดเดือน	ลมสูงสุดทิศในรอบปี กม/ชม	เดือน
2554	79.52	36	มกราคม	090/34	ธันวาคม
2555	79.84	43	มกราคม	270/59	พฤษภาคม
2556	78.73	33	กุมภาพันธ์	080/56	เมษายน
2557	77.80	25	มีนาคม	280/30	มิถุนายน
2558	78.40	35	เมษายน	080/37	เมษายน

ที่มา:สถานีอุตุนิยมวิทยาสตูล

➲ สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด 2,807.522 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,754,701 ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) มีสภาพป่าที่มีความหลากหลายทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยแบ่งพื้นที่ป่าของจังหวัดได้ดังนี้

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,259.48 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 787,175 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.81 ของพื้นที่จังหวัด (คิดจากเนื้อที่จังหวัด 2,478.98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,549,363 ไร่ โดยพื้นที่ดังกล่าวไม่นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) แบ่งออกเป็น

- ป่าบก เนื้อที่จำนวน 912.27 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 570,169 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 36.80 ของพื้นที่จังหวัด

- ป่าชายเลน เนื้อที่จำนวน 347.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 217,007 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 14.01 ของพื้นที่จังหวัด

พื้นที่ป่าไม้จากการสงวนป่า

พื้นที่ป่าไม้จากการสงวนป่าแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ป่าสงวนแห่งชาติ

ป่าสงวนแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดสตูลมีจำนวน 18 ป่า เนื้อที่ประมาณ 729,974.55 ไร่ (รวมพื้นที่ทับซ้อนอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) แบ่งออกเป็น

- เพื่อการอนุรักษ์ Zone C เนื้อที่ประมาณ 370,842 ไร่
- เพื่อเศรษฐกิจ Zone E เนื้อที่ประมาณ 359,139 ไร่

ตารางแสดงรายชื่อป่าสงวนแห่งชาติของจังหวัดสตูล

ลำดับ	ชื่อป่าสงวนฯ	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ส่งมอบ ส.ป.ก.	สำรวจถือครอง ปี 2541-2543			
				ราชการ/เอกชน/ ที่พักสงฆ์/ราษฎร		หมู่บ้าน/ชุมชน	
				ราย	ไร่	ราย	ไร่
1.	ป่าควนบ่อน้ำ	400.00	-	-	-	-	-
2.	ป่ากุปังและป่าปุโล๊ะ	107,025.00	-	-	-	-	-
3.	ป่าเขาค้อม ป่าเขาแดง และป่าเขาใหญ่	55,408.00	11,842.00	583	14,360.00	2	130
4.	ป่าควนกาหลง	11,887.00	2,506.75	130	2,652.00	1	100

ลำดับ	ชื่อป่าสงวนฯ	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ส่งมอบ ส.ป.ก.	สำรวจถือครอง ปี 2541-2543			
				ราชการ/เอกชน/ ที่พักสงฆ์/ราษฎร		หมู่บ้าน/ชุมชน	
				ราย	ไร่	ราย	ไร่
5.	ป่าเขาหมาไม่หยก	13,125.00	-	24	583.00	-	-
6.	ป่าควนโต๊ะอม ควนขี้หมา และ ป่าควนท่าหิน	11,306.00	5,119.50	149	1,971.00	-	-
7.	ป่าหัวกะหมิง	91,643.00	955.00	337	4,794.00	-	-
8.	ป่าดงเชือกช้าง	28,625.00	-	-	-	-	-
9.	ป่าควนบารายี ป่าควนโรงพัก และป่าควนสังหยุด	9,687.50	1,663.00	168	2,241.00	-	-
10.	ป่าพยอมงาม	4,187.50	4,081.25	-	-	-	-
11.	ป่าตระ ป่าห้วยหลอด และ ป่าเขาขุมทรัพย์	93,750.00	8,975.00	761	27,507.70	4	400
12.	ป่าควนทัง และ ป่าเขาขาว	23,619.00	1,362.73	440	9,764.50	-	-
13.	ป่าห้วยบ่วง ป่าเขาแดงและ ป่าเขาโต๊ะดู	1,875.00	-	20	176	-	-
14.	ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่1	89,281.00	-	-	-	-	-
15.	ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่2	25,950.00	-	-	-	-	-
16.	ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่3	30,593.75	-	-	-	-	-
17.	ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่4	55,687.00	-	-	-	-	-
18.	ป่าเลนจังหวัดสตูล ตอนที่5	75,924.80	-	-	-	-	-
	รวม	**729,974.55**	**36,505.23**	**2,612**	**64,049.20**	**7**	**630**

2. อุทยานแห่งชาติ

จังหวัดสตูลมีอุทยานแห่งชาติ จำนวน 3 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 1,241,406.25 ไร่ แบ่งเป็น

- พื้นที่บก เนื้อที่ประมาณ 304,693.75 ไร่
- พื้นที่น้ำ เนื้อที่ประมาณ 936,712.50 ไร่

อุทยานแห่งชาติในพื้นที่จังหวัดสตูล มีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่

* อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เนื้อที่ 196 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 122,500 ไร่

* อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เนื้อที่ 1,490 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 931,250 ไร่

* อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เนื้อที่ 494.38 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 308,987 ไร่ (พื้นที่จังหวัดตรัง-สตูล) สำหรับท้องที่จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ประมาณ 187,656.25 ไร่

3. วนอุทยาน

จังหวัดสตูลมีวนอุทยาน จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 17.72 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,077.25 ไร่ ได้แก่

* วนอุทยานธาราสวรรค์ อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอควนกาหลง

4. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

* เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด เนื้อที่ 1,288.00 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 805,000 ไร่ (พื้นที่จังหวัดตรัง-พัทลุง-สงขลา-สตูล) สำหรับท้องที่จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 88,250.00 ไร่

* เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง เนื้อที่ 181.95 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 113,721 ไร่ (พื้นที่จังหวัดสงขลา - สตูล) สำหรับท้องที่จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ประมาณ 49,243.00 ไร่

5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

จังหวัดสตูลมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 20.43 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,770 ไร่ ได้แก่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาพระยาบังสา (พื้นที่เป็นภูเขา เนื้อที่ 12,500.00 ไร่ พื้นที่เป็นหนองน้ำ เนื้อที่ 270.00 ไร่)

ตารางแสดงเขตวนอุทยาน/ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า /เขตห้ามล่าสัตว์ป่าของจังหวัดสตูล

ลำดับ	ชื่อวนอุทยาน/เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า/เขตห้ามล่า	เนื้อที่ (ไร่)
1.	วนอุทยานธาราสวรรค์	11,077.25
2.	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด	88,250.00
3.	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง	49,243.00
4.	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา	12,770.00

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล

➲ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

<u>ป่าชายเลน</u>

พื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งสามารถพบได้ในเขตอำเภอที่ติดชายฝั่งทะเล ได้แก่ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู อำเภอท่าแพ และอำเภอเมือง มีเนื้อที่ประมาณ 217,007 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.37 ของพื้นที่จังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2524 มีการกำหนดป่าชายเลนของจังหวัดสตูลออกเป็น 5 ป่า คือ

- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 1 อยู่ในเขตอำเภอทุ่งหว้า, อำเภอละงู
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 2 อยู่ในเขตอำเภอละงู, อำเภอเมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 3 (ป่าปาเต๊ะ-ป่ากลัดจูด) อยู่ในเขตอำเภอเมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 4 (ป่าเจ๊ะบิลัง-ป่าตันหยงโป-ป่าตำมะลัง) อยู่ในเขตอำเภอเมือง
- ป่าชายเลน จ.สตูล ตอนที่ 5 อยู่ในเขตอำเภอเมืองสตูล

➲ ทรัพยากรน้ำ

1. ลำน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- คลองละงู ความยาวประมาณ 73.44 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขาด้านใต้ของจังหวัดตรังและสงขลา ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงู และอำเภอควนกาหลง ความยาวประมาณ 47 กิโลเมตร ไหลมาบรรจบกับคลองปากบารา
- คลองมำบัง ต้นน้ำมีอยู่บริเวณเทือกเขาระหว่างอำเภอควนกาหลงและอำเภอควนโดน
- คลองบาราเกต ความยาวประมาณ 44.58 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอดดอนสีเดน ไหลผ่านอำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพ และไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง
- คลองลำโลนน้อย ความยาวประมาณ 15.17 กิโลเมตร มีต้นน้ำอยู่บริเวณเขาเขียว เขาไคร เขาโต๊ะ ไหลผ่านเขตอำเภอควนกาหลง มาบรรจบกับคลองละงูที่บ้านตาแหลม เป็นคลองที่มีสายน้ำไหลตลอดทั้งปี
- คลองท่าจีน ความยาวประมาณ 33.96 กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดบริเวณเทือกเขาติดกับประเทศมาเลเซีย เขตอำเภอเมืองสตูล คลองสายนี้อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเมือง ไหลออกสู่ทะเล บริเวณอ่าวท่าจีน

2. แหล่งน้ำ จำนวน 1,046 แห่ง ประกอบด้วย แหล่งน้ำสาธารณะ จำนวน 199 แห่ง แหล่งน้ำเอกชน จำนวน 776 แห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ จำนวน 71 แห่ง

3. ฝาย จำนวน 28 แห่ง

➲ ทรัพยากรแร่ธาตุ

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูล มีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการพบแหล่งแร่และแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แร่แบไรต์พบบริเวณอำเภอทุ่งหว้า และอำเภอควนกาหลง พลวงพบบริเวณอำเภอควนกาหลง อำเภอละงู ดีบุกพบบริเวณควนโดนและอำเภอควนกาหลง นอกจากนั้นยังพบแร่อื่นๆอีกหลายชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน และวุลเฟรม เป็นต้น

➲ แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล มีศักยภาพในด้านการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมาก เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่

- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสตูล (คฤหาสน์กูเด็น) เดิมเป็นจวนของอำมาตย์ตรีพระยาภูมินารถภักดี (กูบารูเด็น บินตำมะหงง) เจ้าเมืองสตูล ต่อมากรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2532 และได้ดำเนินการปรับปรุงพัฒนาคฤหาสน์เพื่อจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสตูล ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2543

- มัสยิดกลางจังหวัดสตูล หรือที่รู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่า มัสยิดมำบัง สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยพระยาสมันตรัฐบุรินทร์ (ตนกูมูฮำหมัดอาเก็ม) เป็นเจ้าเมืองสตูล ชื่อมำบังตั้งตาม ชื่อเมืองสตูลในสมัยนั้น ต่อมาในปี พ.ศ.2517 ได้รื้อทิ้งและดำเนินการก่อสร้างใหม่บนเนื้อที่เดิมเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จฯ มาทรงเปิด เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2522

- อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เมื่อปี พ.ศ. 2508 กรมราชทัณฑ์ได้บุกเบิกบริเวณอ่าวตะโล๊ะอุดังและอ่าวตะโล๊ะวาว เกาะตะรุเตา ให้เป็นทัณฑสถาน และเป็นนิคมฝึกอาชีพของนักโทษการเมือง ซึ่งเมื่อปลายปี พ.ศ. 2482 รัฐบาลได้ส่งนักโทษการเมืองจากคดี กบฏบวรเดช (พ.ศ.2476) และกบฏนายสิบ (พ.ศ.2478) มาคุมขังยังเกาะตะรุเตา ต่อมากรมป่าไม้ได้ถอนการเป็นสภาพการเป็นเขตหวงห้ามเพื่อการราชทัณฑ์บนเกาะออก แล้วจึงประกาศให้เกาะเหล่านี้เป็น อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2517 ซึ่งเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 8 ของประเทศ และจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเลจึงได้รับการยกย่องให้เป็น ASEAN Heritage Parks and Reserves หรือ **อุทยานมรดกของอาเซียน** เมื่อปี 2525

- เกาะกลางและเกาะไข่ ห่างจากเกาะตะรุเตาไปทางทิศตะวันตกประมาณ 25 กิโลเมตร จะพบเกาะกลางและเกาะไข่เคียงคู่กัน ชื่อเกาะกลางนั้นสืบเนื่องมาจากตำแหน่งซึ่งกึ่งกลางระหว่างเกาะตะรุเตาและเกาะอาดัง ส่วนชื่อเกาะไข่นั้น เพราะหาดทรายอันขาวสะอาดและสงบของเกาะนี้เป็นที่วางไข่ของเต่าทะเลนั่นเอง นอกจากหาดทรายที่สวยงามแล้วยังมี ซุ้มประตูหิน ประติมากรรมที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ให้โดดเด่นตรึงใจแก่ผู้พบเห็นทุกคน

- **เกาะอาดัง** ชายหาดบริเวณแหลมสนของเกาะอาดัง เหมาะสมแก่การพักแรม เพลิดเพลินกับความงามทัศนียภาพของท้องฟ้าจรดน้ำ แซมด้วยเกาะแก่งต่างๆ ทางเดินเท้าที่นำทางไปสู่น้ำตกอันเป็นแหล่งน้ำจืดที่ทั้งเจ้าหน้าที่และชาวเลได้ใช้ ดำรงชีพบนเกาะมาเป็นเวลานานแสนนาน

- **เกาะหลีเป๊ะ** ทางใต้ของเกาะอาดังไปประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของเกาะหลีเป๊ะ ซึ่งมีชาวเลอาศัยตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่ปลายสมัย รัชกาลที่ 5 ยามน้ำลงลานกว้างของปะการังหลากสีใต้ผิวน้ำที่ใสคล้ายกระจกทางด้านหน้าเกาะจะพ้นน้ำมารับแสงอาทิตย์เต็มๆ

- **เกาะหินงาม** เลยจากเกาะอาดังไปทางทิศตะวันตกไม่ไกลนัก เกาะหินงามจะโดดเด่นสะดุดตาผู้ผ่านมาด้วยหาดหิน ก้อนกลมรีขนาดใหญ่ต่าง ๆ กันวางเรียงรายให้ชมลานตาดูลื่นเป็นเงาวาววับเกลี้ยงเกลา เมื่อยามคลื่นซัดสาดมาจะเห็นสีพื้นเข้มสลับริ้วลายเส้นสีอ่อนของหินงามจับตา

- **เกาะบุโหลน** หมู่เกาะบุโหลนอยู่ในความรับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราตั้งอยู่ห่างจากท่าเรือปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล ประมาณ 22 กิโลเมตร เป็นสถานที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งเพราะธรรมชาติที่โดดเด่นไม่แพ้หมู่เกาะอื่นๆ โดยเฉพาะเกาะบุโหลนเล หรือบุโหลนใหญ่ มีทิวสนขึ้นริมหาดทรายขาวเป็นแนวยาวเสมือนเป็นแนวกำแพงป้องกันภัยทางด้านเหนือและด้านใต้ สามารถกำบังลมได้ดีและยังมีชาวประมงเรือเล็กมาอาศัยจอดเรือหาปลามิได้ขาด การเดินทางสะดวกมีบังกะโลของเอกชน ไว้สำหรับเป็นที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่มมีไว้บริการพร้อมบนเกาะนี้

- **อุทยานแห่งชาติทะเลบัน** มีพื้นที่ 210 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย ตั้งแต่พื้นที่ป่าดงดิบ ของเทือกเขาสันกาลาคีรีไปตามพรมแดนไทย-มาเลเซีย ในทะเลจึงมีพื้นที่รับผิดชอบส่วนหนึ่งอยู่ในทะเลสุดชายแดนไทย ด้านทิศใต้จรดรัฐเปอร์ลิส มีป่าไม้มีค่า และสัตว์ป่านานาชนิด มีถ้ำและน้ำตกสวยงามหลายแห่ง สภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การศึกษาและท่องเที่ยวแก่ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับป่าต่างๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของแม่น้ำและลำคลองต่าง ๆ ในจังหวัดสตูล มีบ้านพักมาตรฐานรับรองนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 150 คน พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

- **อุทยานแห่งชาติทางทะเลหมู่เกาะเภตรา** เป็นอุทยานแห่งชาติสุดท้ายของจังหวัดสตูลที่ทำการตั้งอยู่บริเวณอ่าวนุ่น ตำบลปากน้ำ อ.ละงู มีพื้นที่รับผิดชอบตลอดแนวชายฝั่งอำเภอละงู ถึงเขตจังหวัดตรัง ครอบคลุมเกาะต่าง ๆ ตามแนวชายฝั่งตั้งแต่ เกาะลิดี เกาะเขาใหญ่ เกาะบุโหลนและเกาะเภตราของจังหวัดตรัง มีเกาะสวยงามตามธรรมชาติที่มีชื่อเสียง คือ เกาะบุโหลน รองลงมา ได้แก่ เกาะลิดีและเกาะเภตรา มีที่พักรับรองนักท่องเที่ยวของเอกชน 20 หลัง ที่เกาะบุโหลน

- **แหลมตันหยงโปและหาดทรายยาว** ตั้งอยู่ทางปากอ่าวสตูล สามารถนั่งเรือจากด่านศุลกากรเกาะนกหรือท่าเรือหลังตลาดสดสตูลประมาณ 1 ชั่วโมง และสามารถเดินทางได้โดยใช้รถยนต์ห่างจากสี่แยกเจ๊ะบิลังประมาณ 7 กิโลเมตร ลักษณะเป็นแหลมยื่นล้ำไปในทะเลอันดามัน มีหมู่บ้านชาวประมงและหาดทรายขาวสะอาดยาวเหยียด

- **หาดปากบารา** เป็นชายฝั่งริมทะเลอยู่ในตำบลปากน้ำ อำเภอละงู ห่างจากที่ว่าการอำเภอละงู 10 กิโลเมตร มีท่าเทียบเรือที่สำคัญทางการประมงและเป็นจุดลงเรือเดินทางไปเกาะตะรุเตา มีทิวสนให้ความร่มรื่นตลอดแนวหาดยาวเหยียดซึ่งขนานไปกับถนนสายละงู-ปากบารา

- **น้ำตกวังสายทอง** ตั้งอยู่ที่ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ 2 ทาง คือ ทางอำเภอละงู ตรงข้ามทางแยกจากถนนสายสตูล-ละงู ที่สามแยกบ้านโกตา ตำบลกำแพง จากจุดนี้ถึงน้ำตกระยะทางประมาณ 26 กิโลเมตร อีกทางหนึ่งคือ ทางอำเภอทุ่งหว้า ตรงสามแยกสะพานวา ตำบลป่าแก่บ่อหิน ระยะทางประมาณ 19 กิโลเมตร ความงามของน้ำตกวังสายทองอยู่ที่แอ่งน้ำแต่ละชั้นซึ่งมีลักษณะคล้ายดอกบัวบานลดหลั่นกันลงมาตั้งแต่ชั้นบนสุดถึงต่ำสุด

- **น้ำตกธาราสวรรค์** เป็นน้ำตกที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งมีถึง 5 ชั้น ตั้งอยู่ที่ตำบลควนกาหลง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอควนกาหลง 12 กิโลเมตร การเดินทางสะดวกใช้เส้นทางจากสามแยกนิคมฯ ผ่านที่ว่าการอำเภอควนกาหลงแยกเข้าทางซอย 10

- **น้ำตกปาหนัน** มีต้นน้ำมาจากภูเขาหัวกาหมิง ตั้งอยู่ที่ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง มีระยะทางจากตัวเมืองสตูล ประมาณ 39 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่ยังไม่ได้รับการตกแต่งด้วยวิทยาการสมัยใหม่ แต่มีการสร้างเขื่อนผลิตพลังงานไฟฟ้าขนาดย่อมอยู่บริเวณน้ำตก ซึ่งส่งผลให้มีทัศนียภาพบริเวณนั้นเปลี่ยนแปลงไปบ้าง อย่างไรก็ตามธรรมชาติแท้ๆ ของป่าและภูเขายังคงอยู่อย่างครบถ้วน สายน้ำจากน้ำตกปาหนันยังไหลอย่างสม่ำเสมอ

- **น้ำตกธารปลิว** ต้นน้ำเกิดจากเขาลุงเครอะในเขตจังหวัดตรัง-สตูล เป็นน้ำตกที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสตูล อยู่หมู่ที่ 7 ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า ห่างจากที่ว่าการอำเภอ 14 กิโลเมตร มีลักษณะเป็น 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นแอ่งน้ำขนาดกว้าง 40 เมตร ยาวประมาณ 50 เมตร รอบๆ บริเวณร่มรื่นด้วยพรรณไม้หลากหลาย

- **ถ้ำเจ็ดคด** ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลปาล์มพัฒนา อำเภอมะนัง เป็นถ้ำขนาดใหญ่ กว้าง70 - 80 เมตร ยาวประมาณ 600 เมตร บางช่วงสูง 100 - 200 เมตร มีหินงอกหินย้อยสวยงามมากมีคลองใหญ่ทะลุภูเขาเหมาะแก่การล่องเรือเที่ยวถ้ำ ชาวบ้านเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า **“ถ้ำสัตคูหา”** มี 7 ชั้น

- **ถ้ำภูผาเพชร** เป็นถ้ำขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก ภายในถ้ำมีลักษณะเป็นห้องโถงแบบโรมันหลายห้อง บริเวณกลางถ้ำเป็นลานกว้าง มีเวทีลักษณะคล้ายลานแสดงคอนเสิร์ต มองขึ้นไปบนเพดานถ้ำ จะเห็นความสวยงามของหินงอกหินย้อยงามระยิบระยับ เหมือนประดับด้วยเพชร อยู่ท้องที่อำเภอมะนัง

- **ถ้ำลอดปูยู** ตั้งอยู่บริเวณตอนใต้ของเขายะเก่ง ในเขตอำเภอเมืองสตูล มีลักษณะสวยงาม เช่น เพดานถ้ำ ประกอบด้วยหินงอกหินย้อย ที่งดงาม ระหว่างสองฝั่งคลองปูยูนั้นประกอบไปด้วย พันธุ์ป่าชายเลนที่ยังอุดมสมบูรณ์ การเดินทางไปยังถ้ำลอดปูยู สามารถเดินทางโดยทางเรือ โดยลงเรือที่ท่าเรือตำมะลัง

- **ถ้ำเล-สเตโกดอน** ตั้งอยู่หมู่บ้านคีรีวง ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล เป็นถ้ำดึกดำบรรพ์ที่สวยงามและยาวที่สุดในประเทศไทย กว่า 4 กิโลเมตร มีซากฟอสซิลของสัตว์โบราณ อายุ 500 ล้านปี มากมายภายในถ้ำ และตามผนังถ้ำ ซึ่งการเดินทางลงสู่ปากทางเข้าถ้ำจะใช้เรือแคนนูเป็นพาหนะพาเข้าไปชมความงามและความมหัศจรรย์ของถ้ำ

- บ่อน้ำพุร้อนทุ่งนุ้ย ตั้งอยู่ในเขตตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง เป็นน้ำพุร้อนบ่อขนาด 2x6 เมตร เกิดอยู่ริมคลอง น้ำใสสะอาด มีปริมาณก๊าซคาร์บอนได- ออกไซด์น้อย ไม่มีกลิ่นกำมะถัน พบสาหร่ายสีเขียว ตามทางที่น้ำร้อนไหล สภาพโดยรอบเป็นสวนป่าและภูเขา ปัจจุบัน อบจ.ได้ปรับปรุงให้มีสิ่งอำนายความสะดวก เช่น บ่อแช่เท้า บ่อแช่ตัว ศาลาพักผ่อนหย่อนใจ มีรั้วกั้นในบริเวณของบ่อน้ำร้อน มีป้าย และซุ้มประตูสวยงาม ทำอาณาเขตแบ่งแยกกันระหว่างชายหญิง

➲ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสตูล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน 7 เทศบาล (เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 6 แห่ง) และ 34 อบต. ดังนี้

ตารางแสดงการแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
1. อำเภอเมืองสตูล	12	70	1	3	10
2. อำเภอควนโดน	4	31	-	1	4
3. อำเภอควนกาหลง	3	32	-	-	3
4. อำเภอทุ่งหว้า	5	35	-	1	5
5. อำเภอละงู	6	61	-	1	6
6. อำเภอท่าแพ	4	31	-	-	4
7. อำเภอมะนัง	2	19	-	-	2
รวม	**36**	**279**	**1**	**6**	**34**

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล

➲ การบริหารราชการ

จังหวัดสตูล มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน 3 รูปแบบ คือ

1) การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งตั้งหน่วยงานในพื้นที่จังหวัด จำนวน 50 หน่วยงาน

2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการการบริหารราชการออกเป็น 2 ระดับ คือ

- ระดับจังหวัดประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 32 หน่วยงาน
- ระดับอำเภอประกอบด้วย 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน

3) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 6 เทศบาลตำบล และ 34 องค์การบริหารส่วนตำบล

➲ การรักษาความสงบเรียบร้อย

จังหวัดสตูล ได้ดำเนินการตามมาตรรักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดทั้งได้รณรงค์ในการป้องกันบรรเทาและปราบปรามยาเสพติดและแหล่งอบายมุขต่างๆ โดยการร่วมมือของฝ่ายตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครองและชุมชน รายละเอียดของกลุ่มความผิดและสัดส่วนการเกิดสถิติต่างๆ ดังนี้

ข้อมูลสถิติอาญา ของตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 - 2558

ประเภทความผิด	ปี 2554 (ราย)	ปี 2555 (ราย)	ปี 2556 (ราย)	ปี 2557 (ราย)	ปี 2558 (ราย)
1 คดีอุกฉกรรจ์	เกิด 36 คดี จับ 18 ราย	เกิด 34 คดี จับ 23 ราย	เกิด 27 คดี จับ 15 ราย	เกิด 23 คดี จับ 15 ราย	เกิด 19 คดี จับ 10 ราย
2 คดีลักทรัพย์	เกิด 205 คดี จับ 124ราย	เกิด 186 คดี จับ 95 ราย	เกิด 176 คดี จับ 102 ราย	เกิด 200 คดี จับ 123 ราย	เกิด 217 คดี จับ 102 ราย
3 คดียาเสพย์ติด	จับ 1,240 คดี ผู้ต้องหา 1,479 ราย	จับ 1,646 คดี ผู้ต้องหา 1,867ราย	จับ 2,795 ผู้ต้องหา 3,063 ราย	จับ 2,890 คดี ผู้ต้องหา 3,215 ราย	จับ 2,739 คดี ผู้ต้องหา 3,071 ราย

สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของ ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล
ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2555 – กันยายน 2557

ประเภทความผิด	แจ้ง	จับ	จับค้างเก่า(คดี)	จับร้อยละ	อัตราคดีต่อแสน	ปราบปราม	
						เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลปฏิบัติ
1.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	**97**	**65**	**17**	**67.01**	**31.71**	**62.08**	**67.01 บรรลุ**
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	77	48	13				
1.2 ปล้นทรัพย์	6	6	4				
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	9	9	0				
1.4 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0				
1.5 วางเพลิง	5	2	0				
2.คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	**337**	**220**	**38**	**65.28**	**110.17**	**64.64**	**65.28 บรรลุ**
2.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	77	48	13	65.28	110.17	64.64	67.01 บรรลุ

ประเภทความผิด			จับค้างเก่า (คดี)	จับร้อยละ	อัตราคดีต่อแสน	ปราบปราม	
	แจ้ง	จับ				เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลปฏิบัติ
2.2 ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	3	0				
2.3 ทำให้ตายโดยประมาท	3	2	0				
2.4 พยายามฆ่า	88	54	14				
2.5 ทำร้ายร่างกาย	129	90	7				
2.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	36	23	4				
3.คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	**548**	**344**	**29**	**58.90**	**190.93**	**53.50**	**58.90 บรรลุ**
3.1 ลักทรัพย์	502	286	23				
3.2 วิ่งราวทรัพย์	31	24	2				
3.3 รีดเอาทรัพย์	0	0	0				
3.4 กรรโชกทรัพย์	1	1	0				
3.5 ชิงทรัพย์ บาดเจ็บ ไม่บาดเจ็บ	 1 8	 1 8	 0 0				
3.6 ปล้นทรัพย์	6	6	4				
3.7 รับของโจร	1	1	0				
3.8 ทำให้เสียทรัพย์	34	17	0				
4.คดีอาญาที่น่าสนใจ	258	80	20				
4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์	115	39	5	<u>หมายเหตุ</u> 1.สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ที่ปรากฏในตารางนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของคดีอาญาที่รับแจ้งและจับได้ทั้งหมด ซึ่ง ตร.จะตัดยอดทุกวันที่ 5 ของทุกเดือน 2.คดีอาญาบางประเภทสามารถพิจารณาจัดอยู่ในกลุ่มประเภทความผิดได้มากกว่า 1รายการ			
4.2 โจรกรรมรถยนต์	9	5	1				
4.3 โจรกรรมโค-กระบือ	1	1	0				
4.4 โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	1	1	0				
4.5 ปล้นชิงรถโดยสาร	0	0	0				
4.6 ปล้นชิงรถแท็กซี่	0	0	0				
4.7 ข่มขืนและฆ่า	0	0	0				
4.8 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0				
4.9 ฉ้อโกง	69	16	4				
4.10 ยักยอก	63	18	10				

ประเภทความผิด	แจ้ง	จับ	จับค้างเก่า (คดี)	จับร้อยละ	อัตราคดีต่อแสน	ปราบปราม	
						เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลปฏิบัติ
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	**8,220**	**9,603**					
5.1 อาวุธปืน							
อาวุธปืนธรรมดา	844	636					
อาวุธปืนสงคราม	10	16					
5.2 การพนัน							
การพนันทั่วไป	324	877					
การพนันสลากกินรวบ	66	66					
5.3 ยาเสพติด	6,860	7,592					
5.4 ปราบปรามการค้าประเวณี	114	114					
5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก	2	2					

หมายเหตุ (ต่อ)

3. คดีกลุ่มที่ 5 แดสงผลการจับกุม(ราย)และผู้ต้องหา(คน)ที่ถูกจับกุม

4.อัตราคดีต่อแสน คืออัตราการรับแจ้งคดีต่อประชากรแสนคน ของช่วงเวลาที่รายงานคำนวณเฉพาะหน่วยระดับภ.จว.และบก/ภ.จว. ในปีที่ผ่านมา

5.คดีค้างเก่า คือคดีที่ไม่สามารถจับกุมได้ภายในเดือนที่รับแจ้ง

6.ค่าเป้าหมายคำนวณจากผลการจับกุมเฉลี่ยของแต่ละฐานความผิดในปีงบประมาณ 2555,2556,2557

ที่มา: กองกำกับการสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2557

➲ เศรษฐกิจ

รายได้ประชากรและผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

รายได้ประชากร ผลิตภัณฑ์โดยทั่วไปจังหวัดขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรและการค้า อาชีพหลัก คือ การทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน การทำนา และการทำสวนไม้ผล ฯลฯ จากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมของงสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี 2556 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ 106,944 บาท ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศต่อคน/ปี เท่ากับ 193,394 บาท อยู่ในลำดับที่ 27 ของประเทศ และจังหวัดสตูลมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัวเท่ากับ 25,400 บาท ซึ่งค่าเฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัวทั้งประเทศเท่ากับ 25,194 บาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสตูล (GPP) ในปี 2556 มีมูลค่าเท่ากับ 29,597 ล้านบาท ลดลงจากปี 2555 ที่มีมูลค่า 32,045 ล้านบาท ประมาณ 2,448 ล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ 7.64 โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดของภาคเกษตร ต่ำกว่านอกภาคเกษตรเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 44.17 และ 55.82 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณามูลค่าตามรายสาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด พบว่าในสาขาการเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนสูงที่สุด รองลงมาคือสาขาการประมง คิดเป็นร้อยละ 36.1 และ 16.31 ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองสาขาการผลิตนี้อยู่ในภาคเกษตร สำหรับภาคนอกเกษตร สาขาการขายส่งขายปลีกฯและ

สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสูงที่สุดใกล้เคียงกัน โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 11.18 และ 11.07

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล พ.ศ. 2553 – 2556

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.			
	2553	**2554**	**2555**	2556
ภาคเกษตร	**15,095**	**17,013**	**15,206**	**13,074**
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	10,175	11,781	9,443	8,244
การประมง	4,920	5,233	5,763	4,830
ภาคนอกเกษตร	**14,655**	**16,462**	**16,839**	**16,523**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	143	162	177	155
การผลิตอุตสาหกรรม	3,309	3,898	3,603	3,277
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	393	400	443	456
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,518	3,906	3,536	3,310
โรงแรมและภัตตาคาร	166	187	226	243
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,149	1,624	2,269	2,407
ตัวกลางทางการเงิน	694	717	789	906
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	776	793	792	985
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	1,165	1,272	1,274	1,028
การศึกษา	1,809	1,875	1,957	1,956
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	388	407	458	468
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	163	179	198	212
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	32	22	23	40
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	29,750	33,475	32,045	29,597
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	109,396	122,327	116,422	106,944

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หน่วย: ล้านบาท

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก โดยในปี 2556 มีสัดส่วนร้อยละ 44.17 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยการผลิตสาขาประมง มีสัดส่วนร้อยละ 36.94 ของมูลค่าภาคการเกษตร โดยมูลค่าการผลิตหลักมาจากกุ้งขาว และประมงทะเลน้ำลึก รองลงมาเป็นการผลิตภาคการเกษตร ร้อยละ 18.2 จากพืชเศรษฐกิจหลักคือยางพาราและปาล์มน้ำมัน

➲ การประมง

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่มีกิจกรรมด้านการเพาะเลี้ยงและการทำการประมงสามารถสร้างรายได้รวมทั้งหมด ปีการผลิต 2556 มีผลผลิตด้านการประมงทั้งสิ้น 5,561.78 ล้านบาท โดยสาขาที่มูลค่าเพิ่มสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การประมงพาณิชย์ 1,320.99 ล้านบาท การเลี้ยงกุ้งทะเล 1,007.90 ล้านบาทและประมงพื้นบ้าน 528.18 ล้านบาทตามลำดับ

มูลค่าการผลิตสินค้าประมงรายกิจกรรม ปีการผลิต 2556

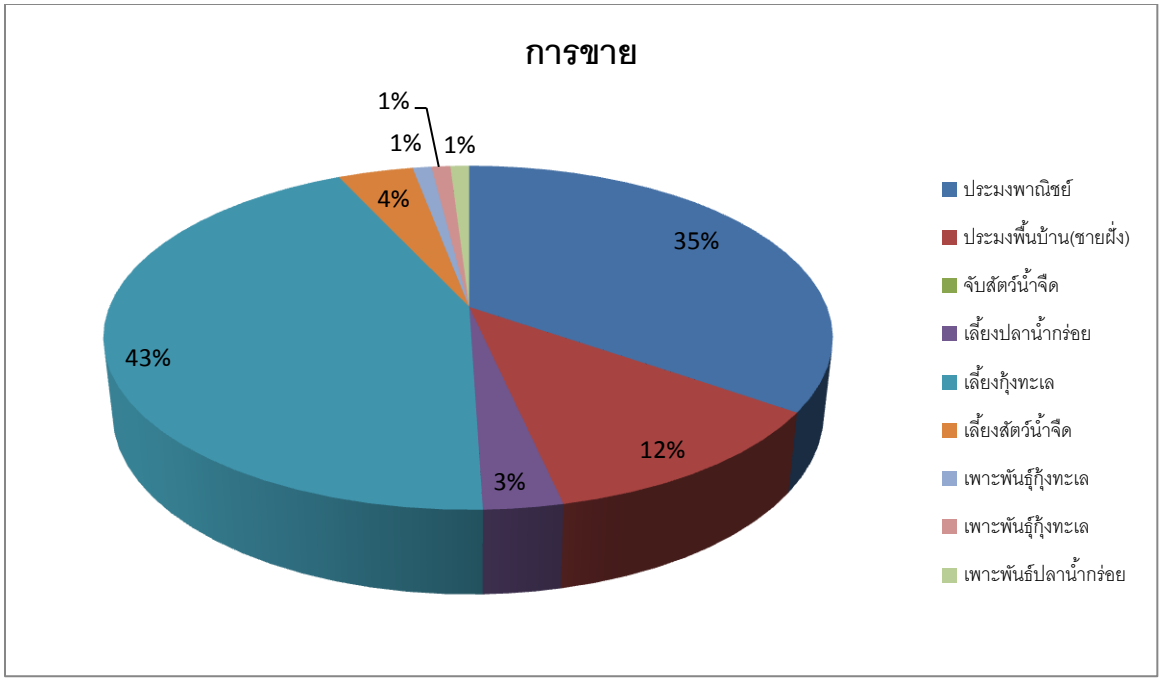
ชนิดของการประมง	มูลค่า(ล้านบาท)
เพาะพันธุ์ปลาน้ำกร่อย	44.56
เพาะพันธุ์กุ้งทะเล	33.72
เลี้ยงสัตว์น้ำจืด	205.45
เลี้ยงกุ้งทะเล	2457.72
เลี้ยงปลาน้ำกร่อย	161.06
จับสัตว์น้ำจืด	13.2
ประมงพื้นบ้านชายฝั่ง	674.69
ประมงพาณิชย์	1971.38

ที่มา:ข้อมูลการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการประมง ปี 2556

การเติบโตสาขาประมง

จังหวัดสตูล มีดัชนีชี้วัดการเติบโตมูลค่าภาคการผลิตทางการประมงพบว่ามี 3 อันดับแรกที่สำคัญคือ การเลี้ยงกุ้งทะเล มีสัดส่วนร้อยละ 44 รองลงมาคือ การประมงพาณิชย์ร้อยละ 35 และการประมงพื้นบ้านร้อยละ 12 ตามลำดับ

แสดงข้อมูลร้อยละของมูลค่าการผลิตสินค้าประมงรายกิจกรรม ปี 2556

ที่มา:ข้อมูลการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการประมง ปี 2556

ครัวเรือนประมงชายฝั่งพื้นบ้าน

จังหวัดสตูล มีครัวเรือนประมงพื้นบ้านแยกตามเครื่องมือทำการประมงได้ 4,236 ครัวเรือน ประกอบด้วยเครื่องมือประมงอวนลอย 2,963 ราย รองลงมา เครื่องมือลอบ 575 รายและโพงพาง 311 ราย ตามลำดับ

เรือประมง

จังหวัดสตูล มีชายฝั่งทะเลยาวถึง 144.8 กิโลเมตร มีเกาะจำนวนมาก มีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้มีทรัพยากรสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีเรือที่ทำการประมงประเภทเรือประมงพื้นบ้าน 2,800 ลำ มีแรงงานประมง 5,600 ราย และเรือประมงพาณิชย์ 349 ลำ มีแรงงานประมง 3,843 ราย(แรงงานไทย 1,320 ราย แรงงานต่างด้าว 2,523 ราย)

▶ การเกษตรกรรม

จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด 1,754,701 ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 602,780.25 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 34.35 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

1. ยางพารา จังหวัดสตูลมีพื้นที่ปลูกยางพารารวม 437,248 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 72.53 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด โดยมีพื้นที่ปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ ให้ผลผลิตรวมเฉลี่ย 248 กิโลกรัม/ไร่ และสามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัด มีมูลค่ารวม 3,584,369,820 บาท

ข้อมูลการปลูกยางพารา ปี 2558

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ต้น)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)
1	เมืองสตูล	5,558	93,252	70,960	17,172	242	41.40	710,920,800
2	ควนโดน	3,706	26,565	24,989	5,697	228	39.85	227,025,450
3	ควนกาหลง	6,648	94,280	75,713	18,777	248	39.43	740,377,110
4	ท่าแพ	4,086	50,972	48,347	12,377	256	42.70	528,497,900
5	ละงู	7,540	75,283	64,360	16,090	250	40.27	647,944,300
6	ทุ่งหว้า	2,504	56,465	40,868	10,299	252	41.58	428,232,420
7	มะนัง	2,039	40,431	28,650	7,392.00	258	40.77	301,371,840
รวม	**จังหวัดสตูล**	32,081	437,248	353,887	87,804	248	40.86	3,584,369,820

2. ปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่ปลูก 106,251 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.29 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด พื้นที่ให้ผล 60,933.25 ไร่ ให้ผลผลิตรวมเฉลี่ย 2,225 กิโลกรัม/ไร่ สามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดมูลค่ารวม 904,585,960 บาท

ข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน ปี 2558

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ต้น)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)
1	เมืองสตูล	508	6,515	5,853	13,169	2,250	3.34	43,984,460
2	ควนโดน	338	1,946	1,442	3,213	2,228	3.50	11,245,500
3	ควนกาหลง	986	34,214	32,428	69,720	2,150	4.32	301,190,400
4	ท่าแพ	380	11,572	10,820	27,266	2,520	4.20	114,517,200
5	ละงู	1,046	9,544	8,251	20,628	2,500	4.30	88,700,400
6	ทุ่งหว้า	378	4,630	4,468	11,259	2,520	4.00	45,036,000
7	มะนัง	1,362	37,830	35,704	74,978	2,100	4.00	299,912,000
รวม	**จังหวัดสตูล**	4,998	106,251	98,966	220,233	2,225	3.95	904,585,960

3. ข้าวนาปี พื้นที่ปลูก 26,216 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.34 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ให้ผลผลิตรวมเฉลี่ย 390 กิโลกรัม/ไร่ สามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมีมูลค่า 120,194,000 บาท

ข้อมูลการปลูกข้าวนาปี 2558

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (บาท)
1	เมืองสตูล	1,394	7,354	2,831	385	9.83	27,828,730
2	ควนโดน	837	3,259	1,196	367	10	11,960,000
3	ควนกาหลง	135	670	253	378	13	3,289,000
4	ท่าแพ	807	4,625	1,711	370	12	20,532,000
5	ละงู	2,444	10,245	4,219	412	13.33	56,239,270
6	ทุ่งหว้า	32	61	23	377	15	345,000
7	มะนัง	1	2	1	500	0	0
รวม	**จังหวัดสตูล**	5,650	26,216	10,234	390	12.19	120,194,000

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล

4. ไม้ผล การทำสวนผลไม้ในจังหวัดสตูล จะเป็นสวนรายย่อยที่มีพื้นที่สวนขนาดเล็ก 1- 5 ไร่ มีพื้นที่ปลูกรวม 15,666.25 ไร่ พื้นที่ปลูกมีอยู่ทั่วไปทุกอำเภอ ชนิดไม้ผลที่นิยมปลูกได้แก่ เงาะ ลองกอง มังคุด ทุเรียน และส้มโอ เป็นต้น ให้ผลผลิตรวม 10,839.85 ตัน คิดเป็นมูลค่า 222.174 ล้านบาท

เงาะโรงเรียน พื้นที่ปลูกรวม 3,109.25 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 2,263.02 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 35.371 ล้านบาท

ลองกอง พื้นที่ปลูกรวม 5,310 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 3,507.76 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 89.863 ล้านบาท

มังคุด พื้นที่ปลูกรวม 2099 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 1,079.56 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 20.514 ล้านบาท

ทุเรียน พื้นที่ปลูกรวม 3,707 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 1,577.21 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 43.582 ล้านบาท

จำปาดะ พื้นที่ปลูกรวม 1,253. ไร่ ให้ผลผลิตรวม 773.85 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 16.250 ล้านบาท

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก(ไร่)							รวม
	อ.เมืองสตูล	อ.ละงู	อ.ทุ่งหว้า	อ.ท่าแพ	อ.ควนโดน	อ.ควนกาหลง	อ.มะนัง	
ลองกอง	260	522	206	249	1,547	1,679	847	5,310
ทุเรียน	553	311	26	145	1,059	1,420	193	3,707
เงาะ	119	331	78	95	1,079	950	237	2,888
มังคุด	279	132	103	91	483	625	386	2,099
จำปาดะ	69	19	19	66	604	476	0	1,253

5. ไม้ยืนต้น ได้แก่ มะพร้าว พื้นที่ปลูกรวม 3,885.25 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 4,330.73 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 163.628 ล้านบาท

6. พืชไร่ เช่น สับปะรด อ้อยคั้นน้ำ และมันเทศ เป็นต้น มีพื้นที่ปลูกรวม 419.50 ไร่ ผลผลิตรวม 785.50 ตัน มูลค่ารวม 8.290 ล้านบาท

7. พืชผัก เช่น แตงโม พริกขี้หนู แตงกวา ฟักทอง ฟักเขียว ตะไคร้ มะเขือยาว ถั่วฝักยาว ข้าวโพดหวาน ผักกวางตุ้ง ผักคะน้า และผักบุ้ง เป็นต้น มีพื้นที่ปลูกรวม 5,178.75 ไร่ ผลผลิตรวม 7,206.13 ตัน มูลค่ารวม 196.291 ล้านบาท

8. พืชอื่นๆ เช่น สะตอ ไผ่ และป่าชุมชน เป็นต้น มีพื้นที่ปลูกรวม 42,648.75 ไร่

▶ การปศุสัตว์

จังหวัดสตูลมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ 17,467 ราย จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์สูงสุดอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 3,625 ราย รองลงมาคืออำเภอละงู จำนวน 3,608 ราย และอำเภอท่าแพ จำนวน 2,724 ราย ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย จำนวนสัตว์ที่เลี้ยงต่อครัวเรือนมีน้อยและมักเลี้ยงแบบปล่อย มีการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติในการเลี้ยงดู เช่น ปล่อนสัตว์ให้หากินหญ้าในแปลงสาธารณะ ไม่ค่อยมีการเสริมอาหารให้เพียงพอกับความต้องการของสัตว์ พื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์มีน้อย โดยเกษตรกรผู้เลี้ยงส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักและเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีเสริม มีการใช้พื้นที่การเกษตรอื่นๆ เช่น สวนยางพารา สวนปาล์ม ส่วนผลไม้ ไร่นา ในการเลี้ยงสัตว์ซึ่งจะมาแยกออกมาชัดเจน เกษตรกรไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการปลูกพืชอาหารสัตว์ มีพื้นที่ปลูกหญ้าพืชอาหารสัตว์เพียง 4,191 ไร่ แยกเป็นรายอำเภอได้ดังนี้

จำนวนเกษตรและพื้นที่การทำการปศุสัตว์ของจังหวัดสตูล

อำเภอ	เกษตรกรผู้เลี้ยง(ราย)	พื้นที่ปลูกหญ้าอาหารสัตว์(ไร่)
เมือง	3,625	561.25
ละงู	3,608	2,156
ท่าแพ	2,724	64.50
ควนโดน	2,191	20
มะนัง	2,095	102.50
ทุ่งหว้า	1,736	111.75
ควนกาหลง	1,488	1,175
รวม	17,467	4,191

ข้อมูลด้านการปศุสัตว์ของจังหวัดสตูล

ชนิดสัตว์เลี้ยง	จำนวนสัตว์เลี้ยง (ตัว)	จำนวนเกษตร (ครัวเรือน)
โคเนื้อ	28,006	7,163
แพะ	44,132	5,114
สุกร	5,133	72
ไก่ไข่	211,255	244
ไก่พื้นเมือง	313,610	14,054
เป็ด	108,092	5,808

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีแหล่งสนับสนุนการเลี้ยงสัตว์ภายในจังหวัด โดยภาครัฐมีหน่วยผสมเทียมของกรม ปศุสัตว์ 7 หน่วย มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่(โค) 1 แห่ง โรงฆ่าสัตว์สุกร 1 แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก 2 แห่ง และสถานกักกันสัตว์ 3 แห่ง ของทางราชการ 1 แห่ง และเอกชน 2 แห่ง

➲ การอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานอุตสาหกรรมจดทะเบียนกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ยอดรวมสะสม ถึงวันที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 จำนวนทั้งสิ้น 314 โรงงาน เงินลงทุน 3,730.86 ล้านบาท แรงงาน 4,528 คน โดยแยกตามหมวดอุตสาหกรรม ดังนี้

สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

ลำดับที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมเกษตร	76	31.13	83
2	อุตสาหกรรมอาหาร	27	375.65	1,672
3	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	33	602.14	1,398
4	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	3	1.85	10
5	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	1	0.75	6
6	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	3	55.08	31
7	อุตสาหกรรมยาง	28	361.31	259
8	อุตสาหกรรมโลหะ	17	198.61	220
9	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อโลหะ	10	24.98	38
10	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	2	3.13	13
11	อุตสาหกรรมขนส่ง	22	297.33	252
12	อุตสาหกรรมน้ำดื่ม	3	8.93	9
13	อุตสาหกรรมอื่นๆ	89	1,769.97	537
รวม		**314**	**3,730.86**	**4,528**

ที่มา : อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559

จำแนกตามเงินลงทุน ดังนี้

1. โรงงานขนาดเล็กที่มีเงินทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท (ไม่นับโรงงานสีข้าว) จำนวน 167 โรง ได้แก่ โรงงานซ่อมรถ,โรงงานขุดตักดิน, โรงงานดูดทราย เป็นต้น

2. โรงงานขนาดกลางที่มีเงินทุน 10 ล้านบาท ถึง 100 ล้านบาทจำนวน 40 โรง ได้แก่ โรงงานแปรรูปไม้ยางพารา และโรงงานผลิตยางรมควัน เป็นต้น

3. โรงงานขนาดใหญ่ที่มีเงินตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไปจำนวน 3 โรง ประกอบด้วย

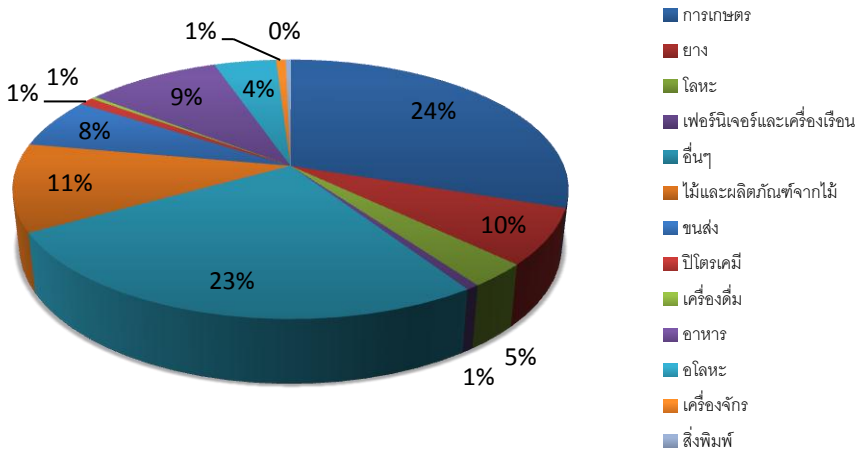
3.1 บริษัท กว่างเขิ่นรับเบอร์(สตูล)จำกัด ประกอบกิจการผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR-5L, 20L จำนวนคนงาน 148 คน เงินลงทุน 276.25 ล้านบาท

3.2 บริษัท ผลิตภัณฑ์ปลากระป๋องสยาม จำกัด ประกอบกิจการ ผลิตอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง จำนวนคนงาน 1,289 คน เงินทุน 195.00 ล้านบาท

3.3 บริษัทปาล์มไทยพัฒนา จำกัด ประกอบกิจการ สกัดน้ำมันปาล์มดิบ จำนวนคนงาน 40 คน เงินลงทุน 188.98 ล้านบาท

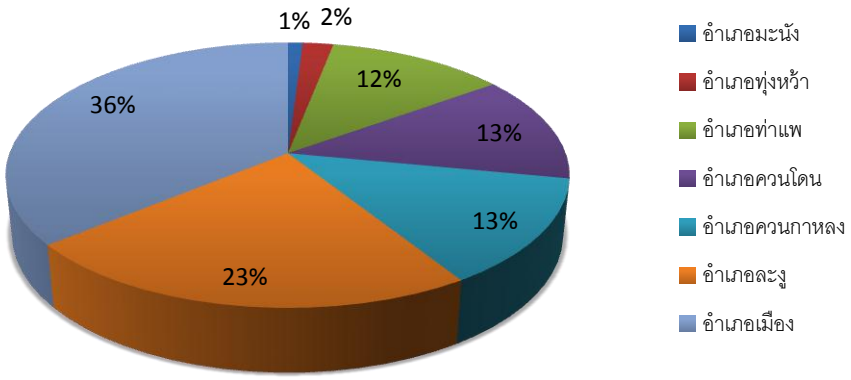
สถิติโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูลมีอุตสาหกรรม 13 ประเภท จาก 21 ประเภทอุตสาหกรรม

การกระจายตัวของโรงงานในอำเภอต่างๆ

หากพิจารณาเป็นรายอำเภอแล้ว อำเภอเมืองสตูล มีโรงงานตั้งอยู่มากที่สุด จำนวน 109 โรง คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคืออำเภอละงู จำนวน 70 โรง คิดเป็นร้อยละ 23 และอำเภอควนกาหลง จำนวน 40 โรง คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

➲ การค้าชายแดน

จังหวัดสตูล มีช่องทางด่านศุลกากรติดประเทศมาเลเซีย (รัฐเปอร์ลิส,รัฐเคดาห์)ทั้งทางบกและทางน้ำประกอบด้วยด่านถาวร 2 แห่ง คือ ด่านศุลกากรวังประจัน และด่านศุลกากรสตูล โดยในปี 2555 มูลค่าการค้าชายแดนรวมมีจำนวน 235.61 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.23 เมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัด โดยมีสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ อิฐก่อสร้าง และกระเบื้องมุงหลังคา ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องบีบน้ำมันปาล์มและกะปิ

มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรในจังหวัดสตูล 2 ด่าน มีดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

มูลค่า	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556 (ม.ค.-ส.ค.)
การนำเข้า	279.21	175.17	117.81
การส่งออก	167.81	69.99	58.21
มูลค่าการค้ารวม	447.02	245.16	176.02
ดุลการค้า	111.40	-105.18	-59.60
เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า (Δ)	67.03	-201.86	13.42
ร้อยละ	**17.64**	**-45.16**	**8.25**

ปี 2555 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งปี 245.16 ล้านบาท เปรียบเทียบกับปีทั้งปี 2554 มูลค่าลดลง 201.86 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.16 เนื่องจากมีการนำเข้าสินค้าที่สำคัญ คือส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์มซึ่งเป็นสินค้าทุนที่มีมูลค่าสูง และสินค้าอื่นๆ ในลำดับต้น อาทิเช่น กะปิ กุ้งฝอยหมักเกลือ และผ้าโสร่งปาเต๊ะ เป็นต้น

ปี 2556 มีมูลค่าการค้ารวม 176.03 ล้านบาท เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปี 2555 มูลค่ารวม เพิ่มขึ้น 13.42 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.25 เนื่องจากมีการนำเข้าสินค้าที่สำคัญ คือ ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม, ผ้าโสร่งปาเต๊ะ, เครื่องยนต์และส่วนประกอบเครื่องยนต์เก่าใช้แล้ว และกุ้งฝอยหมักเกลือ สินค้าส่งออกที่สำคัญ คือ หอมหัวเล็ก, อิฐก่อสร้าง, กระเบื้องมุงหลังคา, และกระเบื้องซีเมนต์สำหรับปิดเชิงชาย เป็นต้น

จากสถิติการค้าระหว่างประเทศจังหวัดสตูล มีสัดส่วนการค้าปรากฏดังนี้

ปี พ.ศ.2550-2555 การค้าระหว่างประเทศของจังหวัดสตูล มีประเทศคู่ค้าสำคัญคือประเทศมาเลเซีย, อินโดนีเซีย มีทั้งการนำเข้า-ส่งออก และนำเข้าสินค้าจากประเทศจีน เนเธอร์แลนด์ ผ่านประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย และปรากฏการนำเข้าสินค้า อาทิ หอมหัวใหญ่, กระเทียม, มะพร้าว เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2556 การค้าระหว่างประเทศไทยของจังหวัดสตูล กับประเทศคู่ค้าสำคัญคือประเทศมาเลเซีย, อินโดนีเซีย มีทั้งการนำเข้า-ส่งออก ผ่านด่านตำมะลัง และด่านวังประจันจังหวัดสตูล ปรากฏการนำเข้าสินค้า อาทิ เรือบาสก์เก่าใช้แล้ว, ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม, กะปิ, กุ้งฝอยหมักเกลือ, ผ้าโสร่งปาเต๊ะ เสื้อผ้า, เครื่องยนต์และส่วนประกอบเครื่องยนต์เก่าใช้แล้ว เป็นต้น

ชนิดสินค้านำเข้า-ส่งออกที่สำคัญที่ผ่านด่านศุลกากรในจังหวัดสตูล 10 อันดับแรก

หน่วย : ล้านบาท

รายการสินค้านำเข้า-ส่งออก 10 อันดับ ปี 2556 (ม.ค. – ส.ค.)				
ลำดับที่	รายการสินค้าส่งออก	รวม	รายการสินค้านำเข้า	รวม
1	หอมแดง	17.27	ส่วนประกอบเครื่องบีบน้ำมันปาล์ม	32.83
2	อิฐดินเผา	9.75	เรือบาสก์เก่าใช้แล้ว	28.44
3	กระเบื้องมุงหลังคา	7.84	กุ้งฝอยหมักเกลือ(วังประจัน)	13.09
4	กระเบื้องซิเมนต์กันฝา	5.05	กะปิ	10.85
5	เครื่องยนต์ฮอนด้า	0.95	ผ้าโสร่งปาเต๊ะ, เสื้อผ้า	7.00
6	กระเบื้องปูพื้นและทางเดิน	0.89	เครื่องยนต์และส่วนประกอบเครื่องยนต์เก่า	4.94
7	หอยตลับมีชีวิต	0.86	แมงดาทะเล	3.22
8	แผ่นฝ้ายิปซั่ม	0.55	ปูแสมแช่เกลือ	1.81
9	เครื่องยนต์ติดท้ายเรือ	0.49	ปลากะพงขาวแช่เย็น	1.50
10	เครื่องปั่นไฟแบบพกพา	0.41	แป้งข้าวสาลี	0.90

➲ การท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล เป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยในปี 2557 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 6,287.95 ล้านบาท มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มจากปี 2556 จาก5,904.83 ล้านบาท เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 6.49 โดยขยายตัวต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2553 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยวบนเกาะหลีเป๊ะ และหมู่เกาะใกล้เคียง

จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล (ล้านบาท)

รายละเอียด	ปี 2557	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2553
ชาวไทย	5,689.67	5,424	4,966.84	2,595.73	1,853.75
ชาวต่างชาติ	598.28	481	365.18	68.94	154.27
รวม	6,287.95	5,904.83	5,332.02	2,664.67	2,008.02
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น %	+6.49	+3.45	+115.17	+26.86	+0.28

สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี 2557 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย 1,086,358 คน และมีชาวต่างชาติ 137,876 คน รวมนักท่องเที่ยวปี 2557 มี 1,224,234 คน เพิ่มจากปี 2556 ที่มีนักท่องเที่ยว รวม 1,093,479 คน คิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มร้อยละ 11.96

สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ปี 2553 - 2557

รายละเอียด	ปี 2557	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2553
ชาวไทย	1,086,358	991,843	938,053	676,644	659,459
ชาวต่างชาติ	137,876	101,636	62,372	18,053	33,511
รวม	1,224,234	1,093,479	1,000,424	694,697	692,970
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น %	+11.96	+9.30	+44.01	+0.25	+5.60

ข้อมูล: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

➲ การเงินการคลัง

1) การเงิน

จังหวัดสตูลมีสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ จำนวน 12 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารออมสิน ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจฯ ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

ปริมาณเงินฝากและสินเชื่อ จังหวัดสตูล ปี 2557 - 2556

รายการ	**หน่วย**	**2556**	**2557**
ปริมาณเงินฝาก	ล้านบาท	8,847	8,725
ปริมาณสินเชื่อ	ล้านบาท	5,077	6,441
สัดส่วน สินเชื่อ : เงินฝาก	ร้อยละ	57.38	73.82

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

2) การคลัง

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ภาพรวมเบิกจ่าย 3,393.70 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 88.04 ของงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร 3,854.71 ล้านบาท และงบลงทุนได้รับการจัดสรร 1,606.72 ล้านบาท เบิกจ่าย 1,360.62 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 84.68

➲ สภาวะการทำงานของประชากร

ผู้มีงานทำ และอัตราการว่างงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อาชีพเกษตรกรรม – ทำสวน จำนวน 65,729 คนคิดเป็นร้อยละ 27.13 คน กำลังศึกษา (ไม่นับเป็นผู้มีงานทำ) จำนวน 61,853 คน คิดเป็นร้อยละ 25.53อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 50,324 คน คิดเป็นร้อยละ 20.77 และไม่มีอาชีพ 6,236 คน คิดเป็นร้อยละ 6.76

จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ ปี 2558 ข้อมูลภาพรวม ระดับจังหวัด

ประเภทอาชีพ	เพศ				รวม (คน) %	
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
เกษตรกรรม – ทำนา	313	0 .26	452	0.37	765	0.32
เกษตรกรรม – ทำไร่	88	0.07	67	.06	155	0.06
เกษตรกรรม – ทำสวน	34,723	28.66	31,006	25.59	65,729	27.13
เกษตรกรรม – ประมง	6,018	4.97	1,229	1.01	7,247	2.99
เกษตรกรรม – ปศุสัตว์	106	0.09	27	0.02	133	0.05
รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	5,011	4.14	4,841	4.00	9,852	4.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	404	0.33	442	0.36	846	0.35
พนักงานบริษัท	1,305	1.08	1,407	1.16	2,712	1.12
รับจ้างทั่วไป	26,906	22.21	23,418	19.33	50,324	20.77
ค้าขาย	3,940	3.25	9,026	7.45	12,966	5.35
ธุรกิจส่วนตัว	3,339	2.76	2,851	2.35	6,190	2.55
อาชีพอื่น (นอกเหนือที่กล่าวแล้ว)	2,266	1.87	4,879	4.03	7,145	2.95
กำลังศึกษา	30,479	25.16	31,374	25.90	61,853	25.53
ไม่มีอาชีพ	6,236	5.15	10,135	8.37	16,371	6.76
รวม	121,134	100.00	121,154	100.00	242,288	100.00

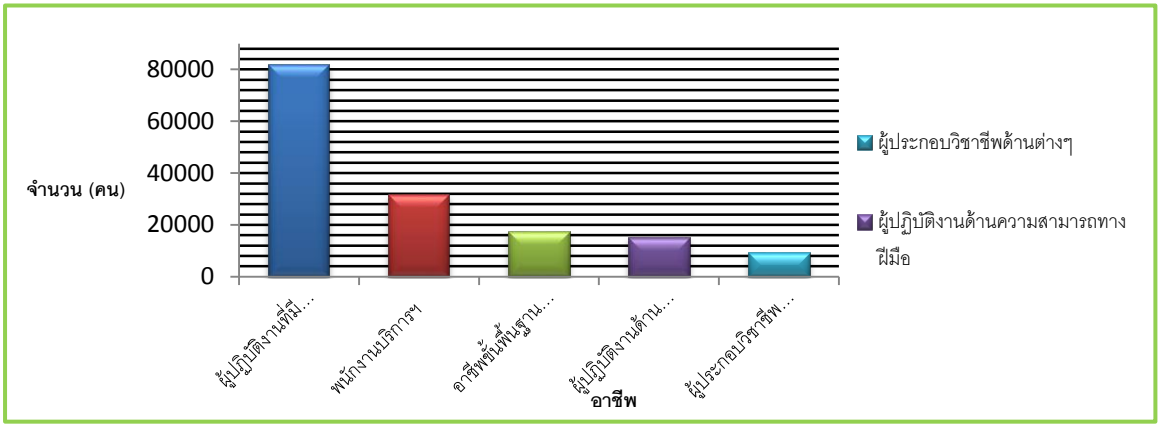
ที่มา:สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล

สำหรับผู้มีงานทำ 164,064 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 74,029 คน คิดเป็นร้อยละ 41.02 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 90,035 คน (ร้อยละ 49.89 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ทำงาน ภาคเกษตรกรรมสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ ทำสวน จำนวน 65,729 คน ร้อยละ 36.42 2) ประมง จำนวน 7,247 คน ร้อยละ 4.01 3) ทำนา จำนวน 765 คน ร้อยละ 0.04

แรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าวที่รับอนุญาตทำงานในจังหวัดสตูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2557 คงเหลือจำนวน 8,020 คน เป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย จำนวน 5,438 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ เมียนมา ลาว กัมพูชา จำนวน 5,217 คน แรงงานต่างด้าวประเภททั่วไป จำนวน 218 คน และแรงงานต่างด้าวได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 3 คน แรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง มีจำนวน 2582 คน เป็นแรงงานสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา 2,571 คน ชนกลุ่มน้อย จำนวน 11 คน

แผนภูมิแสดงผู้มีงานทำจังหวัดสตูล จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 1 ปี 2556 (5 อันดับแรก)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสตูล

➲ ประชากร

จังหวัดสตูล มีประชากร ณ วันที่ 27 มกราคม 2559 รวมทั้งสิ้น **315,923** คน ชาย **157,258** คน หญิง **158,665** คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองสตูล อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด คือ อำเภอละงู 215.61 คน/ตร.กม. รองลงมาได้แก่ อำเภอท่าแพ 142.08 คน/ตร.กม. และอำเภอเมืองสตูล 126.52 คน/ตร.กม. นอกจากนี้ ประชากรของจังหวัดสตูลยังสามารถแยกเป็นรายอำเภอได้ ดังนี้

ข้อมูลแสดงจำนวนประชากรรายอำเภอ/เทศบาล

ลำดับ	อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
1	เมืองสตูล	31,580	32,432	64,012	17,077
2	เทศบาลเมืองสตูล	11,607	12,254	23,861	9,681
3	เทศบาลตำบลคลองขุด	9,764	9,441	19,205	8,391
4	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	2,000	2,000	4,000	950
5	เทศบาลตำบลฉลุง	1,142	1,241	2,383	952
6	ละงู	32,989	33,339	66,328	19,111
7	เทศบาลตำบลกำแพง	2,422	2,601	5,023	2,678

ลำดับ	อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
8	ควนกาหลง	17,334	17,112	34,446	11,194
9	ท่าแพ	14,402	14,467	28,869	8,163
10	ควนโดน	10,264	10,445	20,709	5,463
11	เทศบาลตำบลควนโดน	2,656	2,669	5,325	1,802
12	ทุ่งหว้า	10,346	10,249	20,595	6,120
13	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	1,617	1,676	3,293	1,159
14	มะนัง	9,135	8,739	17,874	5,863
รวมทั้งสิ้น		**157,258**	**158,665**	**315,923**	**98,604**

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ วันที่ 27 มกราคม 2559

จังหวัดสตูล มีประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 0-4 ปี มากที่สุดคือ 26,107 รองลงมาคือประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 25-29 ปีคือ 25,991 คน และประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 75-79 ปี เป็นช่วงอายุของประชากรที่มีน้อยที่สุดคือ 4,877 คน ประชากรที่แบ่งตามช่วงอายุอื่นๆมีดังนี้

ข้อมูลแสดงจำนวนประชากรแยกตามหมวดอายุ

ช่วงอายุ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
80 และมากกว่า	2,274	3,378	5,652
75 - 79	2154	2723	4,877
70 - 74	2,676	2,949	5,625
65 - 69	3,820	4,195	8,015
60 - 64	5,363	5,988	11,351
55 - 59	6,974	7,476	14,450
50 - 54	8,995	9,803	18,796
45 - 49	10,391	11,011	21,402
40 - 44	11,472	12,095	23,567
35 - 39	12,233	11,962	24,195
30 - 34	12,966	12,709	25,675
25 - 29	13,097	12,894	25,991
20 - 24	12,474	12,208	24,682
15 - 19	12,965	11,979	24,944
10 - 14	12,488	12,083	24,571
5 - 9	12,115	12,432	24,547
0 - 4	13,578	12,529	26,107

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ วันที่ 27 มกราคม 2559

➲ การศึกษา

จังหวัดสตูล มีการจัดการศึกษาหลายระดับ ตั้งแต่ระดับก่อนประถม ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ และระดับอุดมศึกษา โดยมีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา วิทยาเขตสตูล วิทยาลัยเทคนิคสตูล วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล วิทยาลัยอาชีพละงู วิทยาลัยชุมชนสตูล

ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จบชั้นประถมศึกษา (ป.4, ป.7, ป.6)จำนวน 95,549 คนคิดเป็นร้อยละ 39.44 มัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.1-3, ม.1-3) จำนวน 37,640 คน คิดเป็นร้อยละ 15.54 มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-5, ม.4-6, ปวช.) จำนวน 36,301 คน คิดเป็นร้อยละ 14.98

จำนวนประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2558 ข้อมูลภาพรวม ระดับจังหวัด

ระดับการศึกษา	เพศ				รวม	
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
ไม่เคยศึกษา	5,508	4.55	6,846	5.65	12,354	5.10
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	6,141	5.07	5,699	4.70	11,840	4.89
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	7,078	5.84	7,335	6.05	14,413	5.95
จบชั้นประถมศึกษา (ป.4, ป.5, ป.6)	48,438	40.0	47,111	38.89	95,549	39.44
มัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.1-3, ม.1-3)	20,079	16.58	17,561	14.49	37,640	15.54
มัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ.4-5, ม.4-6, ปวช)	18,683	15.42	17,618	14.54	36,301	14.98
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	4,355	3.60	3,931	3.24	8,286	3.42
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	10,537	8.70	14,707	12.14	25,244	10.42
สูงกว่าปริญญาตรี	315	0.26	346	0.29	661	0.27
รวม	**121,134**	**100**	**121,154**	**100**	**242,288**	**100**

ที่มา:สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีสถานศึกษาในระบบโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 222 แห่ง ดังนี้

- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ
  1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำนวน 162 แห่ง
  2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จำนวน 12 แห่ง

- สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 36 แห่ง
- สังกัดเทศบาลเมืองสตูล จำนวน 4 แห่ง
- สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวะศึกษา จำนวน 3 แห่ง
- โรงเรียนราชตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 2 แห่ง
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง
- สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง
- โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล จำนวน 1 แห่ง

การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสตูล (สนง.กศน.จังหวัดสตูล) เป็นสำนักงานบริการด้านการศึกษาในสังกัดราชการส่วนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาที่ต้องส่งเสริมกำกับดูแลการปฏิบัติอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ 7 แห่ง มีแหล่งเรียนรู้ห้องสมุดประชาชน 7 แห่ง และ กศน. ตำบล 36 แห่ง มีบุคลากรทั้งหมดรวม 135 คน ปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาทั้งหมด 4,736 คน

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสตูลมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานระดับจังหวัดดังนี้ ผู้บริหาร 1 คน ศึกษานิเทศก์ 1 คน ลูกจ้างประจำ 7 คน พนักงานราชการ 7 คน จ้างเหมาบริการ 8 คน รวมทั้งหมด 24 คน

➲ ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 70.86 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 29.09 และนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.06

ข้อมูลของผู้นับถือศาสนาต่างๆในจังหวัดสตูล

ศาสนา	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)	ร้อยละ
พุทธ	40,077	40,482	80,559	25.81
อิสลาม	115,060	116,225	231,285	74.10
คริสต์	140	141	281	0.09
รวม	**155,277**	**156,848**	**312,215**	**100**

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2558

- มีศาสนสถาน จำนวนทั้งสิ้น 226 แห่ง ประกอบด้วย

มัสยิดจำนวน 223 แห่ง แยกเป็นอำเภอ ดังนี้

- อำเภอเมืองสตูล	จำนวน	65	แห่ง
- อำเภอละงู	จำนวน	62	แห่ง
- อำเภอท่าแพ	จำนวน	27	แห่ง
- อำเภอควนโดน	จำนวน	23	แห่ง
- อำเภอควนกาหลง	จำนวน	23	แห่ง
- อำเภอทุ่งหว้า	จำนวน	18	แห่ง
- อำเภอมะนัง	จำนวน	5	แห่ง

- วัด จำนวน 36 แห่ง แยกเป็นรายอำเภอดังนี้ (ที่มา : สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล)

- อำเภอเมืองสตูล	จำนวน	11	แห่ง
- อำเภอละงู	จำนวน	6	แห่ง
- อำเภอท่าแพ	จำนวน	2	แห่ง
- อำเภอควนโดน	จำนวน	1	แห่ง
- อำเภอควนกาหลง	จำนวน	8	แห่ง
- อำเภอทุ่งหว้า	จำนวน	3	แห่ง
- อำเภอมะนัง	จำนวน	6	แห่ง

- โบสถ์คริสต์ จำนวน 3 แห่ง
- ศาลเจ้า จำนวน 3 แห่ง

นอกจากนี้ยังมีศูนย์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จำนวน 1 ศูนย์ และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (ศูนย์ตาดีกา) จำนวน 195 ศูนย์ (ข้อมูล ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2554)

➲ การสาธารณสุข

จังหวัดสตูล มีโรงพยาบาลของรัฐรวม 7 แห่ง เป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 186 เตียง 1 แห่ง ขนาด 60 เตียง 1 แห่ง ขนาด 30 เตียง 4 แห่ง มีแพทย์ 69 คน อัตรา : ประชากร (1: 4,408 คน) ทันตแพทย์ 30 คน อัตรา: ประชากร (1:10,138 คน) เภสัชกร 39 คน อัตรา : ประชากร (1:7,799 คน) และมีพยาบาล 658 คน อัตรา : ประชากร (1:462 คน) โดยมีสถานบริการที่ให้บริการในคลินิกแพทย์ 28 แห่ง คลินิกทันตกรรม 10 แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย 2 แห่ง และร้านขายยา 63 แห่ง

ตารางแสดงจำนวนสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ จำแนกตามรายอำเภอ ปี 2556

อำเภอ	รพท./เตียง	รพช./เตียง	อัตราส่วน	รพ.สต.		ศสม.	ศสช.	นคม.
			เตียง : ประชากร	ขนาดใหญ่	ขนาดทั่วไป			
เมือง	1/186	-	1 : 593	1	16	2	-	-
ควนโดน	-	1/30	1 : 801	1	3	-	-	-
ควนกาหลง	-	1/30	1 : 1,056	-	7	-	1	1
ท่าแพ	-	1/30	1 : 894	-	5	-	1	-
ละงู	-	1/60	1 : 1,121	1	9	-	1	-
ทุ่งหว้า	-	1/30	1 : 741	-	7	-	-	-
มะนัง	-	1/30	1: 583	-	4	-	-	-

ตารางแสดงจำนวนสถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ปี 2556

อำเภอ	คลินิกแพทย์	คลินิกทันตกรรม	การพยาบาลและผดุงครรภ์	คลินิกแพทย์แผนไทย	คลินิกแล็บ	ขย.1	ขย.2	ขย.3	ขายยาแผนโบราณ
เมือง	22	5	1	1	1	23	4	-	6
ควนโดน	1	-	1	-	-	4	1	-	1
ควนกาหลง	1	1	3	-	-	3	-	-	1
ท่าแพ	2	-	2	-	-	2	1	-	1
ละงู	5	4	4	1	-	8	2	-	2
ทุ่งหว้า	-	-	5	-	-	1	2	-	-
มะนัง	-	-	2	-	-	1	-	-	-
รวม	**31**	**10**	**18**	**2**	**1**	**42**	**10**	**-**	**11**

➲ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัด ที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ระหว่างอำเภอ และระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 406 สายยนตรการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทางไปยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษมที่สี่แยกคูหา เขตอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ 67 กิโลเมตร

2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 416 สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ 140 กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

➲ ระบบประปา

จังหวัดสตูล มีที่ทำการประปา 2 แห่ง คืออำเภอเมืองและอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปาจำนวน 4 แห่งคือ อำเภอควนโดน ตำบลวังประจัน อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า

➲ แหล่งน้ำชลประทาน

จังหวัดสตูล มีแหล่งน้ำชลประทานตามแผนงานต่างๆ ประกอบด้วยโครงการชลประทานขนาดกลาง, โครงการชลประทานขนาดเล็ก, ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่, และโครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ ทั้งนี้ มีทั้งโครงการที่ยังอยู่ในการดูแลรับผิดชอบของโครงการชลประทานสตูลและโครงการที่ได้ถ่ายดอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นรับไปดำเนินการแล้ว ซึ่งโครงการชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในจังหวัดสตูล มีดังนี้

1. โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ โครงการฝายคลองดุสน, โครงการประตูระบายน้ำบาโรย, และโครงการฝายคลองท่าแพร รวมพื้นที่ชลประทาน 47,910 ไร่

2. โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการชลประทานสตูลดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในจังหวัดสตูล โดยดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดเล็กเพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทานให้แก่เกษตรกรกระทั่งถึงสิ้นปีงบประมาณ 2555 จำนวน 75 โครงการ มีพื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 50,900 ไร่

3. ศูนย์บริการเกษตรเคลื่อนที่ จำนวน 37 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 17,950 ไร่

4. โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ จำนวน 71 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ประมาณ 4,500 ไร่

5. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (พรด.) จำนวน 6 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ประมาณ 3,000 ไร่

6. โครงการป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย (ปชด.) จำนวน 14 โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ประมาณ 7,950 ไร่

7. สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 6 โครงการ สามารถช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรประมาณ 7,250 ไร่

➲ การไฟฟ้า

จังหวัดสตูล มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้บริการ จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอละงู สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอควนกาหลง สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอท่าแพ และสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อ.ทุ่งหว้า

พ.ศ 2558 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าให้หมู่บ้านในเขตจังหวัดครอบคลุมทุกอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน มีครัวเรือน 75,271 ครัวเรือน มีใช้กระแสไฟฟ้า จำนวน 73,278 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 97.76

จำนวนครัวเรือที่มีการใช้กระแสไฟฟ้า ในจังหวัดสตูล พ.ศ. 2558

ที่	อำเภอ	จำนวนตำบล		จำนวนหมู่บ้าน		จำนวนครัวเรือน		
		ทั้งหมด	มีไฟใช้	ทั้งหมด	มีไฟใช้	ทั้งหมด	มีไฟใช้	คิดเป็น %
1	เมือง	12	12	70	70	19,404	19,273	97.78 %
2	ควนโดน	4	4	31	31	7,009	6,994	99.81 %
3	ท่าแพ	4	4	31	31	6,308	6,246	99.23 %
4	ละงู	6	6	61	61	26,375	24,856	99.31 %
5	ทุ่งหว้า	5	5	35	35	5,596	5,516	99.24 %
6	ควนกาหลง	3	3	32	32	6,356	6,216	97.55%
7	มะนัง	2	2	19	19	4,245	4,177	98.50%
	รวม	**36**	**36**	**279**	**279**	**83,697**	**81,605**	**99.20 %**

➲ โทรศัพท์

จังหวัดสตูล ให้บริการโทรศัพท์ครบทุกอำเภอ มีหมายเลขที่รับผิดชอบจำนวน 18,080 หมายเลข เปิดใช้งานจำนวน 10,507 เลขหมาย คงเหลือ 7,573 เลขหมาย โดยแยกเป็นราชการ 1,023 เลขหมายบ้าน 7,439 เลขหมาย ธุรกิจ 869 หมายเลข และสาธารณะ 972 เลขหมาย

มีศูนย์บริการลูกค้า จำนวน 2 ศูนย์บริการ

1. ศูนย์บริการลูกค้าทีโอที สาขาสตูล ดูแล 32 ชุมสาย
- พื้นที่บริการ อำเภอเมือง อำเภอควนโดน อำเภอควนกาหลง อำเภอมะนัง

2. ศูนย์บริการลูกค้าทีโอที สาขาละงู ดูแล 18 ชุมสาย
- พื้นที่ อำเภอละงู อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า

สถานภาพการให้บริการโทรศัพท์ในจังหวัดสตูล ปี 2553 – 2555

ปี	หมายเลขโทรศัพท์ที่มี	หมายเลขเปิดใช้แยกประเภท					
		ราชการ	บ้าน	ธุรกิจ	ทีโอที	สาธารณะ	เลขหมายเหลือ
2553	16,729	1,080	8,546	820	208	1,262	4,813
2554	18,389	1,088	8,109	824	215	1,218	6,935
2555	18,089	1,023	7,439	869	213	972	7,573

ส่วนที่ 2
ทิศทางการพัฒนา

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

<u>วิสัยทัศน์</u>

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

<u>พันธกิจ</u>

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

<u>วัตถุประสงค์</u>

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

4. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

<u>เป้าหมายหลัก</u>

1. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชั่นไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0

4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

<u>ตัวชี้วัด</u>

1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชั่น

2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

<u>ยุทธศาสตร์การพัฒนา</u>

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง

ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้เนื้อเชื่อใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดรับ

ชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบันสนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาวะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลกโดยเฉพาะ

ประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ

3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนมุ่งรักษาป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร ฟื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำการเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกันส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวเนื่องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับ

4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรมมุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากลสร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน

รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาดุลยภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบพัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงกำไร

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.2 การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมการบริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศ

เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณี ติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติภัยจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติภัยด้านมลพิษ

6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

2 ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แนวทางการพัฒนา

2.1 **การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง**

2.1.1 **การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา** พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้าน การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้ง สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและ พัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

2.1.2 **การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน** สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้

แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

2.1.3 **การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิตอล** พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็น ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิตอล

2.1.4 **การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน** เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการ เดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการ พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐาน การผลิตในภูมิภาคอาเซียน

2.1.5 **การปรับโครงสร้างการผลิต** ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้าน วัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับ ศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้าง หุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริม และเร่งขยายผลแนวคิดการท้าการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความ เชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการ เติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและ ทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำ กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว

โดย สนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้ง ประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์ รวมทั้งระบบ พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยง การผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการน้าเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิตอลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการ พัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้าม ประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบและการตอบแทนสู่ สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

2.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

2.2.1 **การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ** โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

2.2.2 **การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ** เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบ ต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการ ประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อ สร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการ เรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและ การใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

2.2.3 **การพัฒนาด้านสุขภาพ** โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพใน รูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

2.2.4 **การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย** โดย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

2.3 **การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม**

2.3.1 **การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ** มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

2.3.2 **การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก** โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับ ภาคธุรกิจเอกชน

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระ ค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

2.3.**3** **การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร** โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.3.4 **การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค** การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

2.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

2.4.1 **การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง** เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

2.4.2 **การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน** ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

2.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้ นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

2.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.5.1 **การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ** โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

2.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้ แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

2.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

2.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

2.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผน แม่บท การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความ ร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการ ป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของ ภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้ง การพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

2.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

2.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชัน และคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

2.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อน ภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

2.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจใน เชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็น จำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

3. แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

นโยบายรัฐบาล

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบาย**ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ** เมื่อวันศุกร์ที่ 12 กันยายน 2557 หลักการของนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ได้เข้ามาสืบทอดงานและสานต่อภารกิจจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เคยกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาประเทศไว้ 3 ระยะ ตั้งแต่เข้ามาควบคุมอำนาจการปกครองงบประเทศเมื่อวันที่ 22 พ.ค. 2557

ซึ่งรัฐบาลได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งทรงเน้นความพอดีพอสมพอควรแก่ฐานะความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันมาเป็นแนวคิด ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 แนวทางของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและความต้องการของประชาชนซึ่งแสดงออกมาโดยตลอดและน่าจะชัดเจนขึ้นในช่วงเวลาแห่งการออกแบบการปฏิรูปประเทศเป็นแนวทางการกำหนดนโยบาย โดยคำนึงถึงปัญหาของประเทศที่เราทุกคนรู้อยู่แก่ใจ คำนึงถึงเงื่อนไขเงื่อนเวลาดังกล่าวข้างต้น คำนึงถึงความท้าทายที่รออยู่ข้างหน้า ได้แก่ การที่ประเทศต้องเร่งฟื้นตัวจากความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ ความหวาดระแวงทางสังคมจนกลายเป็นความขัดแย้งทางการเมือง การทุจริตประพฤติมิชอบในภาครัฐจนกลายเป็นสิ่งที่ผู้คนอิดหนาระอาใจและเข็ดขยาดและการเคลื่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ต้องมีความพร้อมไม่ให้ใครอื่นมองว่าเราเป็นตัวปัญหาของประชาคม ข้อสำคัญคือ นโยบายทุกด้านต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครองทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศ ต้องการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่จะทำต่อไปหรือต้องรอการใช้บังคับกฎหมาย และระยะยาว ซึ่งแม้จะไม่เห็นผลสำเร็จในเวลาอันใกล้ แต่รัฐบาลนี้เห็นควรต้องวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามาพิจารณารับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง และประการสำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศของเราจะก้าวไปทางไหน จะมีอะไรเกิดหรือไม่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง ลำพังความไม่รู้นั้นเป็นอวิชชาอยู่แล้วแต่ความไม่รู้แม้แต่ในเรื่องใกล้ตัวทั้งที่เราเป็นเจ้าของประเทศ เจ้าของอธิปไตย เจ้าของภาษีอากรและบางครั้งยังเป็นเจ้าของทรัพย์สินอีกด้วย หากไม่ทราบแม้แต่ว่าผังเมืองใหม่ครอบคลุมถึงบริเวณใดและเพียงใด บ้านเรือนของเราจะถูกเวนคืนหรือไม่ ที่ดินของเราจะถูกจัดอยู่ในเขตพื้นที่สีใดมีข้อจำกัดการใช้ประโยชน์อย่างไร ถนนหนทางจะสร้างทางไหน เหตุใดระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา จึงไม่สามารถบูรณาการการทำงานให้เสร็จในคราวเดียว เรื่องนี้รัฐจะยังส่งเสริมหรือยุติการส่งเสริม ประเทศไทยจะเป็นสังคมเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรม การไม่มีคำตอบในปัญหาเหล่านี้ย่อมเป็นความทุกข์ของประชาชนที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐบาลต้องการให้นโยบาย และแผนปฏิบัติราชการของแต่ละหน่วยงานที่จะทำต่อไปมีซึ่งมีดังนี้

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความ

จงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการด้านเนินการกับผู้คะนองปาก ย่ามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมากตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

2.1 ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดนการสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน โดยใช้ระบบเฝ้าตรวจที่มีเทคโนโลยีทันสมัย กำหนดให้ปัญหายาเสพติด การค้าอาวุธ การค้ามนุษย์ การกระทำอันเป็นโจรสลัด การก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ เช่น ปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

2.2 เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดพ้นจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้พร้อมทั้งนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติมาสนับสนุนการ

พัฒนาประเทศ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาความมั่นคงภายในโดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยเฉพาะอาเซียนและประชาคมโลก ให้สามารถดำเนินงานร่วมกันเป็นเครือข่ายได้

2.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

3. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ

ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

3.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ทั้งจะเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม นอกจากนี้จะส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมายมากขึ้น

3.2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระวังตรวจสอบ

3.3 ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกู้ยืมที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ตามอัตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี และเด็ก

3.4 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมีการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคม ในอนาคตโดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้นและโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

3.5 เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

3.6 จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

3.7 แก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกล้ำเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกล้ำ และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มิใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลจะนำการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันดังนี้

4.1 จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

4.2 ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคูปองการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

4.3 ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4.4 พัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคตปรับกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหาการรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

4.5 ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะโดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

4.6 พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.7 ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

4.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

4.9 สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากลและการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

4.10 ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

5.1 วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

5.2 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการจ้างบุคลากรเพื่อจัดบริการสาธารณสุขโดย รัฐเป็นผู้กำกับดูแล สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยส่งเสริมการร่วมลงทุนและการใช้ทรัพยากรและบุคลากรร่วมกันโดยมีข้อตกลงที่รัดกุมและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

5.3 เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเฉพาะโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ โดยมีเครือข่ายหน่วยเฝ้าระวัง หน่วยตรวจวินิจฉัยโรค และหน่วยที่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายในการสกัดกั้นการแพร่กระจายได้อย่างทันท่วงที

5.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยการร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ

5.5 ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกามารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

5.6 ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอุ้มบุญการปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม เหมาะสมกับประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ของสังคม

5.7 พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่ทันสมัย และให้มีความร่วมมือทั้งระหว่างหน่วยงานภายในประเทศและหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกันและรักษาโรคที่มีความสำคัญ

6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ความไม่สงบทางการเมืองที่ดำเนินมานานกว่า 6 เดือนจนถึงกลางปีนี้ มีผลให้เศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างมาก แม้คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ดำเนินการกระตุ้นเศรษฐกิจจนเริ่มฟื้นตัวแล้ว แต่ก็ยังไม่อาจขยายตัวเต็มตามศักยภาพ นอกจากนั้น ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงหลายเรื่องเพื่อที่จะสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง ตั้งแต่การจัดเก็บภาษีซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาประเทศอย่างเต็มศักยภาพ ปัญหาหนี้ภาครัฐ การใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนปัญหาการใช้น้ำในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งขาดแคลนเป็นประจำในฤดูแล้ง ในขณะที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้งในฤดูฝน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

6.1 ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยติดตามให้มีการเบิกจ่ายอย่างคล่องตัวตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งจะดูแลไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค

6.2 สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบ แห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2558 ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งน้ำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย เพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมประหยัด ไม่ซ้ำซ้อน และมีประสิทธิภาพ ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อแสดงความโปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ระดับกระทรวงจนถึงระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยสร้างงานและกระตุ้นการบริโภค โดยจะจัดให้มีระบบและกลไกในการติดตามตรวจสอบไม่ให้มีการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

6.3 กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครมาจัดทำเป็นโครงการลงทุนร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงิน

6.4 ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร

6.5 ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้นตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสารอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้น พร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

6.6 ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ และสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูลต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวอันมีลักษณะโดดเด่นร่วมกันหรือจัดเป็นกลุ่มได้เช่น กลุ่มธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสุขภาพ เช่น น้ำพุร้อนธรรมชาติ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยเน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

6.7 ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

6.8 แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำวามเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาน้ำท่วมเฉพาะพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็ว ไม่กระทบต่อพืชผลส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ 1 ปี

6.9 ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศและให้ผู้บริโภคระมัดระวังที่จะไม่ใช้อย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการที่เปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสภาวะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

6.10 ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงอัตราภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะเก็บจากทรัพย์สินเช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์

แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

6.11 บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่า 700,000 ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน 5 ปีข้างหน้า อันจะทำให้เหลืองบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

6.12 ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมด้านคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและรถไฟฟ้าเชื่อมกรุงเทพมหานครกับเมืองบริวารเพิ่มเติม เพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชนและเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำต่อได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานสากลในภูมิภาคส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมการบินของประเทศการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล รวมทั้งการใช้ท่าอากาศยานในภูมิภาคเสริมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานดอนเมือง เช่น ท่าอากาศยานอู่ตะเภา เป็นต้น และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำและชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศเริ่มจากการเร่งรัดพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งที่ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

6.13 ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุนการบำรุงรักษา และการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสาขาขนส่งและการประกอบกิจการโลจิสติกส์ให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความชัดเจนในทางปฏิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในภาคขนส่งเพิ่มขึ้น

6.14 พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจที่ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการของรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาด้านการเงินและการดำเนินงานให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพของรัฐในการพัฒนาประเทศและพัฒนากลไกการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจที่เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศส่วนรวม

คุ้มครองผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้บริการประชาชนได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการบริหารจัดการหนี้ทั้งในส่วนที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจรับภาระอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลัง

6.15 ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน 2 เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

6.16 ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

6.17 เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

6.18 ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ณ สิ้นปี 2558 จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม การเร่งดำเนินการ

เตรียมความพร้อมทั้งในเรื่องความเชื่อมโยงด้านระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด่านชายแดนและการเตรียมการด้านทรัพยากรมนุษย์ จะส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

7.1 เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง /ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันในอาเซียน รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคีที่มีผลใช้บังคับแล้ว เร่งขยายการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมกันของสินค้าด้านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยให้ความสำคัญต่อสินค้าที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์การค้าและระบบพิธีการศุลกากรให้สะดวก ลดขั้นตอนต่าง ๆ หรือยกเลิกขั้นตอนบางเรื่อง และปรับระบบภาษีและการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดึงดูดให้มีการตั้งสำนักงานปฏิบัติการประจำภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การค้า การลงทุนของภูมิภาคได้ในที่สุด

7.2 พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานการผลิตสินค้าหลายชนิดและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนขยายฐานการผลิตในประเทศอื่นในอาเซียนมาเป็นเวลานานแล้ว ตลอดจนกลุ่มการผลิตที่ผู้ประกอบการของไทยเตรียมที่จะขยายฐานการผลิตเพิ่มเติมอีกหลายชนิด ซึ่งช่วยให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าคุณภาพหลากหลายเพื่อขายในตลาดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งในอาเซียนและในตลาดโลก และเป็นการช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม

7.3 พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ โดยการเร่งรัดและขยายผลการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยคำนึงถึงความเป็นเอกภาพกับระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานวิชาชีพใน 8 กลุ่มที่มีข้อตกลงการเปิดเสรีในอาเซียนควบคู่ไปกับการวางแผนด้านการผลิตให้เพียงพอ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น การส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการประเมินค่าจ้างแรงงาน

7.4 เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง(ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความ

ร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในอาเซียนสัมฤทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

7.5 ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยสู่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแก่พื้นที่ต่าง ๆ ภายในประเทศด้วย

7.6 พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด่านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับด่านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด่าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่ ซึ่งจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและการพัฒนาและนวัตกรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอด และการสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัยดังนี้

8.1 สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1 ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน 70 : 70 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันและมีความก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่นที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน และจัดระบบบริหารงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยให้มีความเชื่อมโยงกับภาคเอกชน

8.2 เร่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน การให้บุคลากรด้านการวิจัยของภาครัฐสามารถไปทำงานในภาคเอกชน และการให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีช่องทางได้เทคโนโลยีโดยความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานศึกษาภาครัฐ

8.3 ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการวิจัยและพัฒนาในระดับภาคหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหน่วยงานวิจัยของรัฐ และภาคเอกชน

8.4 ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ไม่เพียงแต่จะใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศส่งเสริมการใช้เครื่องมือ วัสดุ และสินค้าอื่น ๆ ที่เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนาภายในประเทศในวงกว้าง โดยจัดให้มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่เอื้ออำนวยเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

8.5 ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาที่สำคัญในการต่อยอดสู่การใช้เชิงพาณิชย์ของภาคอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม ทันสมัย และกระจายในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การตั้งศูนย์วิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการสถาบัน และศูนย์วิจัย เป็นต้น

9. นโยบายการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันมีการบุกรุกที่ดินของรัฐและตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และแร่ธาตุถูกทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นอันมาก ทั้งปัญหาภาวะมลพิษโดยเฉพาะขยะประเภทต่าง ๆ ก็รุนแรงยิ่งขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบายจะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติโดยสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนดังนี้

9.1 ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน เร่งรัดกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดินในเขตที่ดินของรัฐโดยนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและสร้างบรรทัดฐานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ กำหนดพื้นที่แนวกันชนและที่ราบเชิงเขาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกป่าเพื่อป้องกันภัยพิบัติและป้องกันการบุกรุกป่า ขยายป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ เช่น โครงการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นต้น

9.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัยสนับสนุนวิถีชีวิตของชุมชน และการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

9.3 ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน พื้นที่ใดที่สงวนหรือกันไว้เป็นพื้นที่ป่าสมบูรณ์ก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดพื้นที่ใดสมควรให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ก็จะผ่อนผันให้ตามความจำเป็นโดยใช้มาตรการทางการบริหารจัดการ มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และการปลูกป่าทดแทนเข้าด้าเนินการ ทั้งจะให้เชื่อมโยงกับการส่งเสริมการมีอาชีพและรายได้อื่นอันเป็นบ่อเกิดของเศรษฐกิจชุมชนที่ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ดินยังเป็นของรัฐจะจัดท้าฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ จัดทำทะเบียนผู้ถือครองที่ดินในที่ดินของรัฐ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและเอกชนให้มีเอกภาพเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านที่ดินในภาพรวม และปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน เร่งรัดการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้โดยไม่ต้องเป็นกรรมสิทธิ์แต่รับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชน กำหนดรูปแบบที่เหมาะสมของธนาคารที่ดินเพื่อให้เป็นกลไกในการนำทรัพยากรที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

9.4 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและมีกระบวนการบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดทำแผนงานโครงการ ไม่เกิดความซ้ำซ้อน มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการน้ำพร้อมทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการน้ำและการเตือนภัย

9.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะในพื้นที่วิกฤติซึ่งจะใช้ที่ดินของรัฐเป็นหลัก ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทิ้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องตามมาตรฐานและให้แยกเป็นสัดส่วนจากบ่อขยะชุมชน สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้ง รวมทั้งจัดการสารเคมีโดยลดความเสี่ยงและอันตรายที่เกิดจากการรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุ ให้ความสำคัญในการจัดการอย่างครบวงจร และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดในระดับพื้นที่ จะเร่งแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการลดและขจัดมลพิษ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลคุณภาพชีวิตประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากอุตสาหกรรม รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

10. นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชกาแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมา ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ แต่น่าเสียดายว่าในเวลาที่ผ่านมา ระบบราชการและเจ้าหน้าที่บางส่วนกลายเป็นสาเหตุหนึ่งของความขัดแย้งในสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเพราะติดขัดที่กฎระเบียบนานาประการซึ่งมีมาแต่อดีตและยังมิได้แก้ไขให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งยังไม่อาจใช้เป็นกลไกเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ เช่น เสียค่าใช้จ่ายสูง ใช้เวลามากมีการขออนุญาตซ้ำซ้อน ใช้ระบบตรวจสอบที่ไม่จำเป็นจนเป็นภาระแก่ประชาชน บางครั้งมีการปล่อยปละละเลยสลับกับการเข้มงวดกวดขัน จัดระเบียบแบบไฟไหม้ฟาง มีการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความไม่เป็นธรรมและเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาประกอบการในประเทศดังที่ปรากฏในผลการสำรวจหรือรายงานประจำปีของหน่วยงานต่างประเทศบางแห่งเกี่ยวกับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้วรัฐบาลจึงมีนโยบายดังนี้

10.1 ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนหรือลักลั่นกันหรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัยโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใสชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็น และตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

10.2 ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลาดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใสมิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต การสูญเสียโอกาสหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

10.3 ยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุกทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางเข้ามายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรที่ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายซึ่งจะจัดตั้งตามที่ชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเดินทางไปติดต่อขอรับบริการได้โดยสะดวกการให้บริการถึงตัวบุคคลผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service) และระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์แบบ พัฒนา

หน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและมีระบบบูรณาการ

10.4 เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

10.5 ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนยืดยาวใช้เวลานาน ซ้ำซ้อนและเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

10.6 ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐและเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

10.7 ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งจะวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

11. นโยบายการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรมคือมีกฎหมายเป็นใหญ่ ไม่ใช่ตัวบุคคลหรืออำเภอใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองย่อมเป็นสาระสำคัญ แต่หลักนิติธรรมจะเป็นที่ยอมรับนับถือได้มิใช่เพียงสักแต่ว่ามีกฎหมาย หากกฎหมายเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชน เป็นธรรมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งต้องมีกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงได้ง่ายมีมาตรฐานตามหลักสากล ทันสมัยและเป็นธรรมด้วย มิฉะนั้นจะกลายเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้งและการโกรธแค้นชิงชังไม่สิ้นสุด รัฐบาลจึงมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวดังนี้

11.1 ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรมไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

11.2 เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกร่างกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกื้อกูลการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

11.3 ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

11.4 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

11.5 ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

11.6 นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน)

วิสัยทัศน์ : “ประตูการค้าชายแดน การท่องเที่ยว สู่อาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งมีจังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การศึกษา การคมนาคม การบริการ และการท่องเที่ยว มีจังหวัดในกลุ่มเป็นเครือข่ายที่จะสนับสนุน และเชื่อมโยงในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัด เป็นประตูการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายจะเป็นทางผ่านหรือทางเข้า รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในแหล่งความรู้ วิธีการที่จะช่วยในเรื่องการค้า การลงทุนที่สำคัญกับกลุ่มจังหวัดในภูมิภาคและประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีด่านชายแดนถึง 9 ด่าน ปี 2556 มีมูลค่าส่งออกประมาณ 287,989 ล้านบาทต่อปี กว่าร้อยละ 90 เป็นมูลค่าผ่านแดน ด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคเกษตร ปี 2555 จำนวน 68,568 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.02 ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด เป็นต้น ประกอบกับกลุ่มจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษ์เฉพาะท้องถิ่น เป็นจำนวนมาก จึงได้ปรับวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จากเดิม “ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สู่อาเซียน” เป็น **“ประตูการค้าชายแดน การท่องเที่ยว สู่อาเซียน”**

- **เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย :**

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (GRP)มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มขึ้น 10 %	2.17 % (ค่าเฉลี่ยปี 2551-2554)	2.5 %	5 %	7.5 %	10 %
	รายได้การท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 10%	48,586 ล้านบาท (ปี 56)	2.5%	5 %	7.5%	10 %

- **<u>ประเด็นยุทธศาสตร์</u>**

การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 4 ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 1: พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 2: ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 3: ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุน และระบบโลจิสติกส์ รองรับประชาคมอาเซียน

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 4: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 1: พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
ผลผลิตยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	1.ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น 10 กก./ไร่	284 กก./ไร่/ปี (ปี 55)	2	4	7	10
	2. ปริมาณการแปรรูปยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้นของสถาบันเกษตรกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 10	กำลังการผลิตจำนวน 949,746 ตัน/ปี (ปี 52-54)	2.5%	5 %	7.5%	10 %

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

1. ส่งเสริมผลิตต้นตอพื้นเมือง แปลงจำหน่ายพันธุ์มาตรฐาน การบริหารจัดการ และเพิ่มความรู้แก่เกษตรกรหรือผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มผลผลิต
2. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย ผู้ประกอบการทุกระดับของยางและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. ส่งเสริมและพัฒนาการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยาง/ไม้ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมช่องทางการตลาด
4. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่า ยางและผลิตภัณฑ์ยาง
5. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยางและจัดตั้งเมืองยาง (Rubber City)

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 2 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	1.รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10%	48,586 ล้านบาท (ปี 56)	2.5%	5 %	7.5%	10 %
	2. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นภูมิอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น 40 แหล่ง	แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา จำนวน 20 แหล่ง (ปี 57)	10	20	30	40

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านการท่องเที่ยว ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

1. พัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการให้เป็นภูมิอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด
4. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชายแดนเชิงวัฒนธรรม

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 3 : ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุน และระบบโลจิสติกส์ รองรับประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
1. โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระบบโลจิสติกส์ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบ	1. อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ 40	มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดน 501,278 ล้านบาท (ปี 56)	10 %	20 %	30 %	40 %
2. ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความ สามารถในการแข่งขัน เพื่อเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	2.สามารถลดอัตราการว่างงานของผู้ไม่มีงานทำร้อยละ 50	คนว่างงาน 30,480 คน (ปี 54)	20 %	30 %	40 %	50 %

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านโลจิสติกส์ ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

1. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ ระบบป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
2. พัฒนาด่านชายแดน/เมืองชายแดน /เขตเศรษฐกิจ ให้สามารถรองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและการค้าชายแดน
3. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้มีประสิทธิภาพสามารถลดปัญหามลพิษในพื้นที่อย่างยั่งยืน
4. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Linkage Industry) ให้มีความเข้มแข็ง

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> 4 : พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี			
			2557	2558	2559	2560
พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้ได้มาตรฐานของอาเซียน	1. สินค้าและบริการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาลเพิ่มขึ้น 40 ผลิตภัณฑ์	ผลิตภัณฑ์ได้รับรองมาตรฐานฮาลาล จำนวน 10 ผลิตภัณฑ์/ปี (ปี 56)	10	20	30	40

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านฮาลาล ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาล อย่างเป็นระบบ
2. ส่งเสริม พัฒนา เชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล
3. ส่งเสริมพัฒนาสินค้าและบริการเชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
4. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและผู้ประกอบการ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฮาลาล
5. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายและการกระจายสินค้าฮาลาลสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2557 – 2560 (ฉบับทบทวน)

วิสัยทัศน์จังหวัดสตูล (Vision)

“เมืองท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ เศรษฐกิจมั่งคั่ง สังคมน่าอยู่ ประตูสู่อาเซียน”

นิยามของวิสัยทัศน์ ดังนี้

1) ท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศ อุทยานธรณี (Geopark) หมายถึง พื้นที่ประกอบด้วยแหล่งอนุรักษ์ธรณีวิทยา แหล่งธรณีวิทยาหรือแหล่งอนุรักษ์ธรณีวิทยาที่เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรณีวิทยาและแหล่งธรณีวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมทั้งแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึก ต่อการรักษาระบบ

นิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคงซึ่งจังหวัดสตูล ได้ประกาศเป็นอุทยานธรณีระดับจังหวัด เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2557 ในชื่ออุทยานธรณีสตูล (Satun Geopark) เพื่อผลักดันไปสู่ระดับประเทศในปี 2558 และระดับโลกภายในปี 2560 เป็นเครือข่ายอุทยานธรณีระดับโลก (Global Geopark) ต่อไป

2) เศรษฐกิจมั่งคั่ง (Prosperity) เศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโต อย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีศักยภาพในท้องถิ่น และเห็นถึงโอกาสของการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้กินดีอยู่ดี มั่งมีศรีสุข

3) สังคมน่าอยู่ ประชาชนได้รับบริการของรัฐด้านสุขภาพอย่างทั่วถึง การศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสมีรายได้ ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี

4) ประตูสู่อาเซียน เป็นการเปิดเส้นทางการเชื่อมโยงประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ เนื่องจากสตูลมีจุดแข็งด้านภูมิศาสตร์ของการเป็นพื้นที่รอยต่อพื้นที่หนึ่งระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) สตูลจะกลายเป็นอีกช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) และเส้นทางนี้มีศักยภาพที่จะขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร โดยพัฒนาองค์ความรู้ ส่งเสริมการร่วมกลุ่มสถาบันเกษตรกร และพัฒนาระบบการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ได้รับบริการสุขภาพอย่างมีมาตรฐานและทั่วถึง พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งเสริมอาชีพและยกระดับฝีมือแรงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน
4. เพิ่มศักยภาพด้านการคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้มีความสะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐาน พร้อมทั้งสามารถสนับสนุนการพัฒนาและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าชายแดน ฝั่งอันดามันกับอ่าวไทย และอาเซียน
5. พัฒนากลไกการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผล

เป้าประสงค์รวม (Objective)

- เศรษฐกิจจังหวัดสตูล มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีเชิงนิเวศที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีคุณภาพและมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

1. พัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน
2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาเส้นทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจสู่อาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน

1. เป้าประสงค์

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้มาตรฐานและมีความยั่งยืน

2. กลยุทธ์

2.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีเชิงนิเวศให้ได้มาตรฐาน

2.2 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการให้ได้คุณภาพ

2.4 กำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

2.5 ส่งเสริมกิจกรรม การตลาด และประชาสัมพันธ์ สู่ระดับนานาชาติ

2.6 ผลักดันการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

1. เป้าประสงค์

สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิตและมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

2. กลยุทธ์

2.1 กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Zoning) และนำทรัพยากรทางการเกษตรไปใช้พัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการบริการความรู้/เทคโนโลยีด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง

2.3 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน

2.4 ส่งเสริมการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP สู่สากล

2.5 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เศรษฐกิจพอเพียงและศูนย์เรียนรู้การเกษตร

2.6 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของพื้นที่

2.7 พัฒนาช่องทางการจำหน่ายและกระจายสินค้าทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

1. เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

2. กลยุทธ์

2.1 พัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.2 พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา

2.3 พัฒนาศักยภาพผู้ด้อยโอกาส

2.4 พัฒนาศักยภาพของภาคีเครือข่าย ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.5 ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาแรงงานสู่ มาตรฐานสากล

2.6 การพัฒนาศักยภาพภาคี เครือข่าย และอปท. ในการควบคุมและป้องกันโรคที่เป็นปัญหาในพื้นที่

2.7 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาเส้นทางความมั่นคงทางเศรษฐกิจสู่อาเซียน

1. **เป้าประสงค์**

เพื่อพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงสู่อาเซียน

2. กลยุทธ์

2.1 พัฒนาถนนและระบบสาธารณูปโภคในเส้นทางการท่องเที่ยว

2.2 พัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางกับจังหวัดใกล้เคียง

2.3 ส่งเสริมการขนส่งทางบกทางทะเลให้ได้มาตรฐาน ให้เชื่อโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (รัฐเปอร์ลิส ,มาเลเซีย , สิงค์โปร์,อินโดนีเซีย)

ส่วนที่ 3
ศักยภาพของท้องถิ่น (ในภาพรวมของจังหวัด)

1.) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ปัญหา/สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว 1.1 พื้นที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ ไม่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 1.2 การคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ 1.3 บุคลากรด้านการท่องเที่ยวยังไม่มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่เพียงพอ 1.4 ขาดการเชื่อมโยงที่ดีระหว่างการท่องเที่ยวทางทะเลและทางบก 1.5 การบริหารจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญยังไม่มีประสิทธิภาพ 1.6 ภาคธุรกิจยังไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้อย่างเหนียวแน่น 1.7 ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพ 1.8 นักท่องเที่ยวต่างชาติยังกังวลกับสถานการณ์การเมืองในประเทศ	1. พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน 2. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการ การป้องกันและบรรเทาอุบัติภัย 3. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ 4. สนับสนุน ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี
2. ปัญหาด้านการเกษตร 2.1 ราคาสินค้าเกษตรหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ตกต่ำจากภาวะเศรษฐกิจโลก 2.2 การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ไม่มีประสิทธิภาพ 2.3เกษตรกรขาดความกระตือรือร้น และขาดทุนทรัพย์ในการนำเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ มาประกอบอาชีพ 2.4เกษตรกรรายย่อยขาดความรู้และทักษะด้านการปศุสัตว์ เพื่อเป็นรายได้เสริม	1. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร 2. จัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 3. สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรอย่างยั่งยืน 4. การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5.ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ

ปัญหา/สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3.1 การคมนาคมในชนบทยังไม่สะดวก 3.2 ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่ 3.3 ระบบน้ำประปาไม่ได้มาตรฐานและไม่ทั่วถึง 3.4 ผังเมืองยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ 3.5 ปัจจัยพื้นฐานไม่เอื้อต่อการลงทุนในจังหวัด	1 ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน และระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น 2. ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาเขื่อนกั้นตลิ่งริมแม่น้ำและทะเล 3. จัดให้มี ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานีขนส่งหรือที่พักผู้โดยสารที่สะดวกและปลอดภัยทั้งทางบกและทางน้ำ 4. สนับสนุนการจัดทำ ปรับปรุงผังเมืองและการบังคับใช้ให้เป็นไปตามผัง 5. พัฒนาระบบสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง 6. การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค 7. สนับสนุนการจัดทำและการปฏิบัติตามผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองเฉพาะและผังเมืองชุมชน
4. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.1 กฎระเบียบไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนและอุทยานแห่งชาติ 4.2 มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติทางน้ำ 4.3การบริหารจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญยังไม่มีประสิทธิภาพ 4.4 ชายฝั่งทะเลและตลิ่งริมคลองมีปัญหาการกัดเซาะ 4.6 ประชาชนบางส่วนขาดความรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย 3. เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหา/สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
5. ปัญหาด้านสังคม 5.1ต้นทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่าจังหวัดอื่นเนื่องจากไม่มีมหาวิทยาลัยในพื้นที่ 5.2 ปัญหายาเสพติดในเยาวชนมีความรุนแรงมากขึ้น จากการลักลอบนำเข้าพืชกระท่อมจากประเทศเพื่อนบ้าน 5.3 การบริการสาธารณสุขยังไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ 5.4 ภาพลักษณ์ของการเป็นจังหวัดกลุ่มภาคใต้ชายแดน ทำให้ขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย	1. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต 2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส 3. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันโรค การควบคุมโรค และการสาธารณสุข 4. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 5. ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 6. ส่งเสริม สนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน 9. สนับสนุนการสร้างความสมานฉันท์ และ การสร้างความเข้มแข็งในชุมชน 10. พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน 11. สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น
6. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ 6.1 ไม่มีตลาดกลางสำหรับการกระจายสินค้าด้านเกษตร 6.2 การค้าขาดทุนจากการโดนกดราคาสินค้าและความผันผวนด้านราคา 6.3 ขาดการลงทุนด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ 6.4 ปัจจัยพื้นฐานไม่เอื้อต่อการลงทุนในจังหวัด	1. การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาด 3. สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรอย่างยั่งยืน 4. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร

ปัญหา/สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
7. ปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ดี 7.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนยังไม่ทั่วถึง 7.2 การจัดการองค์กรไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ	1. การวางแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน 2. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร 3. พัฒนาและจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ส่งเสริม สนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน 5. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

2.) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น (SWOT Analysis)

จุดแข็ง ***(Strength-S)***

1. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และหลากหลายทางชีวภาพ (ปะการัง ป่าชายเลน ถ้ำ สัตว์น้ำ) และเป็นแหล่งอาหารทะเลที่สมบูรณ์ มีศักยภาพสูงในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับโลก
2. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกได้
3. มีโครงข่ายคมนาคมทางทะเลที่เชื่อมโยงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกฝั่งอันดามันและประเทศเพื่อนบ้าน
4. มีศักยภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการทำเกษตรและการประมง
5. พื้นที่ส่วนใหญ่มีการปลูกพืชเศรษฐกิจ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน
6. มีความหลากหลายด้านประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
7. ประชาชนสนใจและมีทักษะกีฬา สามารถพัฒนาให้เป็นนักกีฬาอาชีพโดยเฉพาะฟุตบอล
8. ประชากรยังไม่หนาแน่น เหมาะแก่การพัฒนาในการใช้ประโยชน์ที่ดินและผังเมือง
9. การเมืองมีลักษณะประนีประนอม ความขัดแย้งด้านผลประโยชน์น้อย

จุดอ่อน ***(Weakness-W)***

1. พื้นที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ ไม่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. ภาคธุรกิจยังไม่สามารถรวมกลุ่มกันได้อย่างเหนียวแน่น (ธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการโรงแรม) มองประโยชน์ตนเองมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม
3. การคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ
4. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวยังไม่มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศที่เพียงพอ
5. ขาดการเชื่อมโยงที่ดีระหว่างการท่องเที่ยวทางทะเลและทางบก
6. การบริหารจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญยังไม่มีประสิทธิภาพ
7. ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพ
8. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ไม่มีประสิทธิภาพ
9. ไม่มีสินค้าที่ระลึกและของฝากนักท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์
10. ภาคการเกษตรไม่มีประสิทธิภาพการผลิต ขาดการสร้างมูลค่าเพิ่ม และมีปัญหาด้านการตลาด
11. เกษตรกรขาดความกระตือรือร้น และขาดทุนทรัพย์ในการนำเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ มาประกอบอาชีพ
12. เกษตรกรรายย่อยขาดความรู้และทักษะด้านการปศุสัตว์ เพื่อเป็นรายได้เสริม
13. การพัฒนา รวบรวม การรับรองมาตรฐาน และประชาสัมพันธ์สินค้าพื้นเมือง (สินค้า OTOP) ยังไม่มีประสิทธิภาพ
14. โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยังไม่ทั่วถึงและไม่ได้มาตรฐาน
15. ต้นทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่าจังหวัดอื่นเนื่องจากไม่มีมหาวิทยาลัยในพื้นที่
16. ปัญหายาเสพติดในเยาวชนมีความรุนแรงมากขึ้น จากการลักลอบนำเข้าพืชกระท่อมจากประเทศเพื่อนบ้าน
17. การบริการสาธารณสุขยังไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ
18. แหล่งรายได้ของท้องถิ่นไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการทำให้ต้องพึ่งพาการจัดสรรจากรัฐบาล

โอกาส ***(Opportunity-O)***

1. กระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้รับความนิยมทั้งในระดับประเทศและระดับโลก
2. มีอาณาเขตติดกับประเทศมาเลเซียสามารถพัฒนาเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวระหว่างกันได้
3. เป็นพื้นที่พัฒนาภายใต้กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย (IMT-GT)
4. เป็นพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
5. นักท่องเที่ยวจากสามจังหวัดชายแดนมาเที่ยวจังหวัดสตูลมากขึ้น จากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
6. มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศมาเลเซีย
7. การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ทำให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

อุปสรรค ***(Threat-T)***

1. การท่องเที่ยวบนเกาะลังกาวีของมาเลเซีย ช่วงชิงตลาดการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. นักท่องเที่ยวต่างชาติยังกังวลกับสถานการณ์การเมืองในประเทศ
3. กฎระเบียบไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนและอุทยานแห่งชาติ
4. ราคาสินค้าเกษตรหลัก (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน) ตกต่ำจากภาวะเศรษฐกิจโลก
5. ปัจจัยพื้นฐานไม่เอื้อต่อการลงทุนในจังหวัด
6. ความเห็นของหน่วยงานตรวจสอบไม่เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
7. กรอบภารกิจอำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 4
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรยั่งยืน สังคมน่าอยู่”

พันธกิจ

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่มาตรฐานโลก
2. ส่งเสริมให้ทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การรวมกลุ่มแปรรูป การลดต้นทุน การสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร
3. พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมให้ครบถ้วนเพียงพอรองรับปริมาณจราจรและอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การเกษตร และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการใช้ผังเมืองรวม
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีโดยยึดหลักความสมดุลระหว่างการเป็นเมืองกับชนบท
5. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นของสตูล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
6. พัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐาน
7. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการท้องถิ่น

เป้าหมายหลัก

1. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
2. มูลค่ามวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา 7 ด้าน ประกอบด้วย

1. **ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน**

   แนวทางการพัฒนา

   1.1 พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน

   1.2 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชีวิตชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

   1.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการ การป้องกันและบรรเทาอุบัติภัย

   1.4 ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ

   1.5 สนับสนุน ให้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี

2. **ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน**

   แนวทางการพัฒนา

   2.1 การส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้และการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบอาชีพ

   2.2 การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูปลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาด

   2.3 สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรอย่างยั่งยืน

   2.4 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร

3. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง**

   แนวทางการพัฒนา

   3.1 ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน และระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น

   3.2 ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาเขื่อนกั้นตลิ่งริมแม่น้ำและทะเล

   3.3 จัดให้มี ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานีขนส่งหรือที่พักผู้โดยสารที่สะดวกและปลอดภัยทั้งทางบกและทางน้ำ

   3.4 สนับสนุนการจัดทำ ปรับปรุงผังเมืองและการบังคับใช้ให้เป็นไปตามผัง

   3.5 ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ

   3.6 พัฒนาระบบสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง

4. ยุทธศาสตร์จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

4.1 อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2 สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย

4.3 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

5.1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น

5.2 สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.3 สนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข

แนวทางการพัฒนา

6.1 ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต

6.2 ส่งเสริมการพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น

6.3 ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

6.4 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันโรค การควบคุมโรค และการสาธารณสุข

6.5 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

6.6 ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

6.7 พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน

6.8 พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและนันทนาการให้มีความรู้และทักษะที่สูงขึ้น และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

7. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

7.1 การวางแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

7.2 เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร

7.3 พัฒนาและจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.4 ส่งเสริม สนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

7.5 ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

ส่วนที่ 5

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1.ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
แนวทางการพัฒนา 1.1 พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน									
1	ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะสระน้ำหนองปันหยา	- เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ตำบลละงูและพื้นที่ใกล้เคียง	- ก่อสร้างสถานที่พักผ่อนริมสระ - ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล. พร้อมทางเท้า	3,528,000	-	-	จำนวนร้อยละของประชากรที่เข้าใช้บริการ	- ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนหน่อยใจตลอดจนการทำกิจกรรมต่างๆ ที่สวยงาม - ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลละงู	อบต.ละงู อบจ.สตูล
แนวทางการพัฒนา 1.5 สนับสนุน ให้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี									
2	Satun Geopark Fossil Fesstival ครั้งที่ 4	- เพื่อเป็นประชาสัมพันธ์แหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ทางธรรมชาติอุทยานธรณีสตูล - เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์แก่ประชาชน - เพื่อเป็นการเสริมสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอันมีคุณค่าแก่ประชาชน	- จัดทำป้ายสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยาจังหวัดสตูล - จัดกิจกรรมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา - จัดทำป้ายบอกทาง ป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา	800,000	-	-	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวประชากรที่เข้าใช้บริการ	- การท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น - นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้น เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน - ประชาชนมีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าบ้านเกิดความรักและหวงแหนแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	อบต.ทุ่งหว้า อบจ.สตูล

ยุทธศาสตร์ที่ 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
แนวทางการพัฒนา 3.1 ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางระบายน้ำ และระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น									
1	ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายโคกทราย-ควนขัน หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองสตูล	- เพื่อฟื้นฟู บูรณะ ซ่อมแซมและปรับปรุงถนนที่เกิดจากการใช้งานเป็นระยะเวลานาน - เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ให้มีความสะดวกปลอดภัย ในการคมนาคม	- ซ่อมสร้างผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผิวจราจรกว้าง 8 ม. ยาว 570 ม. หรือพื้นที่หนา 0.05 ม. ไม่น้อยกว่า 4,560 ตร.ม. (รายละเอียดตามแบบที่กำหนด)	1,968,000	-	-	ระยะทางที่ดำเนินการ	- แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน - ใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร - เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	อบต.บ้านควน อบต.ควนขัน อบจ.สตูล
2	ก่อสร้างถนนแอสฟัลก์ติกคอนกรีต สายบ้านห้วยน้ำดำ หมู่ที่1 ตำบลควนกาหลง - บ้านน้ำหรา หมู่ที่ 6 ตำบลทุ่งนุ้ย	- เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ถนนที่มีมาตรฐาน - เพื่อลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากการสัญจรของประชาชน - ประชาชนสามารถนำผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวกปลอดภัย - เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และสภาพเศรษฐกิจของชุมชน	- ก่อสร้างถนนผิวจราจรแอสฟัสก์ติกคอนกรีตขนาดกว้าง6 ม. ยาว 2,200 ม. หนา 0.4 ม. หรือมีผิวจราจรรวมกัน ไม่น้อยกว่า13,200 ตร.ม. (รายละเอียดตามแบบที่กำหนด)	7,507,000	-	-	ระยะทางที่ดำเนินการ	- ลดอัตราเสี่ยงของประชาชนในการเกิดอุบัติเหตุจากการเดินทาง - การขนส่งสินค้าทางการเกษตรของประชาชนสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย - เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐาน - เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น	อบต.ควนกาหลง อบต.ทุ่งนุ้ย อบจ.สตูล

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
3	ก่อสร้างถนน คสล.สายวังโต๊ะเสด หมู่ที่1 ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เชื่อมต่อ หมู่ที่ 9 นาปริก ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน	- เพื่อเป็นเส้รทางขนส่งสินค้าทางด้านการเกษตร - เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเสริมสร้างเศรษฐกิจในชุมชนและประเทศ - เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและตำบล - เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- ก่อสร้างถนนคสล. ผิวจราจรกว้าง 5 ม. ยาว 1,200 ม. หนา 0.15 ม. หรือผิวจราจรไม่น้อยกว่า 6,000 ตร.ม. (รายละเอียดตามแบบที่กำหนด)	3,766,000	-	-	ระยะทางที่ดำเนินการ	- ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจรไป -มา - อุบัติเหตุจากการใช้ถนนลดน้อยลง - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น - สามารถพัมนาเส้นทางคมนาคมและบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานดีขึ้น - ถนนได้มาตรฐานมากขึ้น	อบต.วังประจัน อบต.ควนโดน อบจ.สตูล
4	ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายบ้านผัง 19 ม.8 ต.นิคมพัฒนา - โรงเรียนบ้านปาล์มพัฒนวิทย์ บ้านปาล์ม 3 ม.2 ต.ปาล์มพัฒนา	- เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ในการเดินทางสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร - เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - ลดอุบัติเหตุทางถนนและมลพิษจากปัญหาฝุ่นละอองในช่วงฤดูแล้ง	- ก่อสร้าง ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ขนาดกว้าง 6 ม. ยาว 7 ม. (ไหล่ทางข้างละ 1 ม.) (รายละเอียดตามแบบที่กำหนด)	3,150,000	-	-	ระยะทางที่ดำเนินการ	- ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางคมนาคมและขนส่งสินค้าทางการเกษตร - ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - สามารถลดอุบัติเหตุทางถนนและมลพิษจากปัญหาฝุ่นละอองในช่วงฤดูแล้ง	อบต.ปาล์มพัฒนา อบต.นิคมพัฒนา อบจ.สตูล

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
แนวทางการพัฒนา 3.6 พัฒนาระบบไฟฟ้า ระบบสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง									
1	ติดตั้งโคมไฟถนนกิ่งเดี่ยวสายควนเก - อุใดเจริญ หมู่ที่ 1 - หมู่ที่ 6 ตำบลแป-ระ	- เพื่อให้มีไฟฟ้าส่องสว่างกับผู้ใช้เส้นทางคมนาคมในเวลากลางคืน - เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - เพื่อลดและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากท้องถนนในเวลากลางคืน	- ติดตั้งโคมไฟถนนสาย ควนเก - อุไดเจริญ จำนวน 105 ต้น	5,853,000	-	-	- จำนวนต้น - การลดและป้องกันอุบัติเหตุ	- ประชาชนผู้ใช้เส้นทางในพื้นที่ ได้รับความสะดวกในเวลากลางคืน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเกิดอุบัติเหตุลดน้อยลง	อบต.แป-ระ อบจ.สตูล
2	ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะพร้อมติดตั้งโคมไฟถนนสาย สายใหม่- สนกลาง - บุโบย (ถนนเลียบชายหาด)	- เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลแหลมสน -เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมา -เพื่อส่งเสริมอสชีพให้กับเกษตรกรในพื้นที่ตำบลแหลมสน	- ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะระยะทาง 4 กิโลเมตร - ติดตั้งโคมไฟสาธารณะ	6,500,000	-	-	~~เชิงปริมาณ~~ -จำนวนประชากรที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ ~~เชิงคุณภาพ~~ -ลดปัญหาเรื่องการเกิดอาชญากรรม -การสัญจรไป-มามีความสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น	- ส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลแหลมสน - ประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไป-มา - ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรในพื้นที่ตำบลแหลมสน	อบต. แหลมสน อบจ.สตูล

ยุทธศาสตร์ที่ 6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
แนวทางการพัฒนา 6.7 พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน									
1	ก่อสร้างรั้วเหล็กรอบลู่วิ่ง สนามกีฬากลางอำเภอควนโดน หมู่ที่ 4 ตำบลควนสตอ	- เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสนามกีฬา - เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในภายภาคหน้า - เพื่อเป็นการรักษาทรัพย์สินของทางราชการ - เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่อำเภอควนโดน มีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานและใช้ประโยชน์ได้ตลอดฤดูกาล	- ก่อสร้างรั้วเหล็กรอบลู่สนามกีฬากลางอำเภอควนโดน ความยาว 512 ม. จำนวน 1 แห่ง	2,000,000	-	-	**เชิงปริมาณ** ประชาชนในอ.ควนโดนได้ใช้บริการสนามกีฬาที่มีคุณภาพ **เชิงคุณภาพ** รั้วรอบลู่วิ่ง ยาว 512 ม. จำนวน 1 แห่ง	- ได้จัดระเบียบความเรียบร้อยของสนาม - ป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในภายภาคหน้า - เป็นการรักษาทรัพย์สินของทางราชการ - ประชาชนในพื้นที่อำเภอควนโดนมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานและใช้ประโยชน์ได้ตลอด	อบต.ควนสตอ อบจ.สตูล

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ (บาท)			ตัวชี้วัด(KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	พ.ศ.2562			
2	ปรับปรุงสนามกีฬาชัยอนุสรณ์ หมู่ที่ 3 ตำบลแป-ระ	-เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการออกกำลังกายของประชานในตำบลแป-ระและตำบลท่าเรือ - เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ - เพื่อปรับปรุงสนามกีฬาชัยอนุสรณ์ให้ได้มาตราฐาน พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก - เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	- สร้างอัฒจรรย์ 2 หลัง - สร้างซุ้มม้านั่งสำรอง 2 หลัง - ปรับปรุงพื้นสนามกีฬาฟุตบอลที่ได้มาตรฐาน 1 สนาม - สร้างสนามวอลเลย์บอล 1 สนาม (รายละเอียดตามแบบที่กำหนด)	1,024,000	-	-	ประชาชนที่มาใช้บริการ	- ประชาชนในตำบลแป-ระ และตำบลใกล้เคียง มีสถานที่ออกกำลังกานที่ได้มาตรฐาน - รองรับการจัดการแข่งขันกีฬารายการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ - สนามกีฬาชัยอนุสรณ์เป็นสนามกีฬาที่มีมาตรฐาน - ประชาชนมีสุขภาพร่างการแข็งแรง	อบต.แป-ระ อบจ.สตูล
3	ปรับปรุงและก่อสร้างสนามกีฬา อบต.ทุ่งนุ้ย	เพื่อให้มีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการออกกำลังกายของประชาชนในตำบลทุ่งนุ้ยและพื้นที่ใกล้เคียง	- ปรับปรุงสนามกีฬา - ก่อสร้างทางระบายน้ำ - ติดตั้งตาข่ายกั้นลูกฟุตบอล - ติดตั้งไฟฟ้า	2,200,000	2,200,000	2,200,000	จำนวนครั้งที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระดับอำเภอและระดับจังหวัด	- ประชาชนในตำบลทุ่งนุ้ยและพื้นที่ใกล้เคียงมีสถานที่ในการออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน	อบต.ทุ่งนุ้ย อบจ.สตูล